

راهنمای کوتاه برای معیارهای ایمنی طفل

نسخه 1.10 • اپریل 2023

COMMISSION FOR CHILDREN
AND YOUNG PEOPLE

کمیسیون اطفال و نوجوانان

- 3..... پیشینه
- 4..... نحوه استفاده از این راهنما
- معیار 1: سازمان ها محیطی امن از نظر فرهنگی ایجاد می کنند که در آن هویت ها و تجربیات متنوع و منحصر به فرد اطفال و جوانان بومی مورد احترام و ارزش قرار می گیرد.....
- 5.....
- معیار 2: ایمنی و آسایش طفل در رهبری سازمانی، حکمرانی و فرهنگ گنجانده می شود.....
- 10.....
- معیار 3: اطفال و جوانان در مورد حقوق خود توانمند می شوند، در تصمیماتی که بر آنها تأثیر می گذارد شرکت می کنند و جدی گرفته می شوند.....
- 13.....
- معیار 4: خانواده ها و جوامع در ارتقای ایمنی و آسایش اطفال مطلع بوده و مشارکت دارند.....
- 16.....
- معیار 5: عدالت رعایت می شود و نیازهای متنوع در پالیسی و عمل رعایت می شود.....
- 19.....
- معیار 6: افرادی که با اطفال و جوانان کار می کنند مناسب بوده و حمایت می شوند تا ارزش های ایمنی و آسایش طفل را در عمل نشان دهند.....
- 22.....
- معیار 7: متمرکز بودن پروسه های مربوط به شکایات و نگرانی ها بر اطفال.....
- 25.....
- معیار 8: کارمندان و داوطلبان به دانش، مهارت و آگاهی مجهز هستند تا اطفال و جوانان را از طریق تعلیم و تربیه مداوم محفوظ نگهدارند.....
- 29.....
- معیار 9: محیط های فیزیکی و آنلاین ایمنی و آسایش را ارتقا می دهند و در عین حال فرصت آسیب دیدن اطفال و جوانان را به حداقل می رساند.....
- 32.....
- معیار 10: اجرای معیارهای ایمنی طفل به طور مرتب بررسی و بهبود می یابد.....
- 35.....
- معیار 11: پالیسی ها و طرزالعمل ها چگونگی ایمن بودن سازمان برای اطفال و جوانان را نشان می دهد.....
- 38.....

همه اطفال حق دارند احساس امنیت کنند و ایمن باشند، اما ایمنی خود به خود فراهم نمیشود. در سال‌های اخیر، ما از یادگیری از بسیاری از بازماندگان و تحقیقات متعدد، از جمله¹ تحقیق خیانت به اعتماد پارلمان ویکتوریا و کمیسیون سلطنتی در واکنش‌های سازمانی به سوء استفاده جنسی از اطفال² (the Royal Commission) بهره برده‌ایم. این موارد نشان می‌دهد زمانی که سازمان‌ها فرهنگ، سیستم‌ها، طی مراحل‌ها و درک درستی برای جلوگیری از سوء استفاده ندارند، میزان آسیب‌های مخربی را به اطفال وارد می‌کند.

یک سازمان ایمن برای اطفال اقدامات عمدی را برای محافظت از اطفال در برابر سوء استفاده و بی‌توجهی فیزیکی، جنسی، عاطفی و روانی انجام می‌دهد. آنها ایمنی و آسایش اطفال را در اولویت کاری خود قرار داده و تعهد به ایمنی طفل را در هر جنبه‌ای از سازمان می‌گنجاند.

معیارهای اجباری ایمنی طفل ویکتوریا (the Standards) از سال 2016 به اجرا درآمده است.

به تعقیب کمیسیون سلطنتی، دولت ویکتوریا این معیارها را بررسی کرد.³ این بررسی حمایت قوی برای معیارها پیدا نموده و یک تعداد تغییرات را برای همسازی بهتر معیارها با اصول ملی سازمان‌های ایمن برای اطفال و تقویت کردن تطبیق معیارها توصیه کرد.

در مطابقت با این توصیه‌ها، معیارهای اصلاح شده توسط دولت ویکتوریا در سال 2021 منتشر شد. آنها شامل 11 معیار اصلاح شده هستند که از 1 جولای 2022 تطبیق می‌شوند.

در تطبیق معیارها، سازمان‌ها این فرصت را دارند تا در مورد تلاش‌های خود تا به امروز تأمل کنند و به ارتقای ظرفیت خود برای دور نگه داشتن اطفال از آسیب و سوء استفاده ادامه دهند.

---

¹ کمیته توسعه خانواده و جامعه، پارلمان ویکتوریا، [خیانت به اعتماد: تحقیق در مورد رسیدگی به طفل، آزاری توسط سازمان‌های مذهبی و سایر سازمان‌های غیر دولتی](#)، ویکتوریا 2013، 2: ص 262.

² کامنولت استرالیا، [کمیسیون سلطنتی در واکنش‌های سازمانی به سوء استفاده جنسی از اطفال](#)، 2017.

³ وزارت صحت و خدمات انسانی، [بررسی معیارهای ایمنی طفل در ویکتوریا](#)، 2019.

نحوه استفاده از این راهنما

این راهنما به طور مختصر به تشریح هر یک از معیارها می‌پردازد، نتایج مورد انتظار، حداقل الزامات و نشانگرهای درست کاری را شناسایی می‌کند که به سازمان‌ها برای رعایت نمودن هر معیار کمک می‌کند. راهنمای دقیق‌تر در مورد اینکه چگونه سازمان‌ها می‌توانند از معیارها پیروی کنند، در راهنمای کمیسیون اطفال و نوجوانان [برای ایجاد یک سازمان ایمن برای اطفال](#) گنجانده شده است.

هر یک از معیارها به عنوان بیانیه‌ای از یک **نتیجه** مورد انتظار که سازمان‌ها باید به آن دست یابند بیان می‌شود. برای مثال، معیار 3 ایجاب می‌کند که «اطفال و جوانان در مورد حقوق خود توانمند شوند، در تصمیماتی که بر آنها تأثیر می‌گذارد شرکت کنند و جدی گرفته شوند».

هر معیار شامل **حداقل الزاماتی** است که سازمان‌ها باید رعایت کنند. معیارهای جدید در حالی همچنان انعطاف‌پذیری را فراهم می‌کنند، راهنمایی بیشتری را برای کمک به سازمان‌ها برای دستیابی به نتیجه مورد نظر ارائه می‌دهند.

برای هر معیار، کمیسیون اطفال و نوجوانان (the Commission) فهرستی از اسناد و اقداماتی را ارائه کرده است که نشان می‌دهد سازمان شما این حداقل الزامات را برآورده می‌کند. ما به اینها **نشانگرهای انطباق** می‌گوییم. نشانگرهای انطباق در پاسخ به بازخوردهایی که سازمان‌ها به دنبال توصیه‌های بیشتری در مورد آنچه تنظیم‌کننده‌ها هنگام ارزیابی درست کاری به دنبال آن هستند، ایجاد شدند. نشانگرهای انطباق عموماً با یک یا چند مورد از حداقل الزامات مطابقت دارند که در داخل قوس بعد از نشانگر نشان داده شده‌اند.

در صورتی که سازمان‌ها اسناد فهرست شده را تهیه کنند و اقدامات تعیین شده در **نشانگرهای انطباق** در هر فصل را تکمیل کنند، عموماً با معیارها مطابقت خواهند داشت. اما، سازمان شما باید مطمئن شود که رویکرد اتخاذ شده به **نتیجه و حداقل الزامات**، طوریکه در هر معیار آمده است، می‌رسد.

این راهنما ماهیت عمومی دارد زیرا معیارها برای چنین نوع گسترده و متنوعی از سازمان‌ها تطبیق می‌شود. ماهیت یا ویژگی‌های سازمان شما امکان دارد به این معنی باشد که باید اقدام متفاوت با آنچه در این راهنما پیشنهاد شده است انجام دهید. اگر چنین است، امکان دارد لازم باشد توضیح دهید که چگونه رویکرد شما با **نتایج و حداقل الزامات** معیارها مطابقت دارد.

شش تنظیم‌کننده-مشترک برای معیارها در ویکتوریا از جمله این کمیسیون وجود دارد، و شما می‌توانید تنظیم‌کننده خود را در وب سایت کمیسیون پیدا کنید. بعضی از سازمان‌هایی که چندین نوع خدمات را برای اطفال ارائه می‌کنند امکان دارد بیشتر از یک تنظیم‌کننده داشته باشند. بعضی از تنظیم‌کننده‌ها دستورالعمل‌های خاصی را برای بخش‌ها و سازمان‌هایی که اداره می‌کنند صادر کرده‌اند. در مواردی که راهنمایی یک تنظیم‌کننده-مشترک در مورد معیارها در مورد سازمان شما تطبیق می‌شود و با این راهنما متفاوت است، سازمان شما باید از راهنمایی‌های آن تنظیم‌کننده-مشترک برای فعالیت تان در آن سکتور پیروی کند.

برای معلومات بیشتر در مورد نحوه اجرای معیارها و اولویت بندی ایمنی اطفال، [راهنمای ایجاد یک سازمان ایمن برای اطفال](#) را بخوانید.

اصطلاحات: اصطلاح بومی در این راهنما شامل مردم بومی و جزیره نشینان تنگه تورس می‌شود. ما از اصطلاح طفل یا اطفال برای شامل کردن اطفال و جوانان زیر 18 سال استفاده می‌کنیم. در این راهنما، سازمان هر کسب و کار یا گروهی است که با اطفال کار می‌کند یا داوطلب می‌شود.

معیار 1: سازمان‌ها محیطی امن از نظر فرهنگی ایجاد می‌کنند که در آن هویت‌ها و تجربیات متنوع و منحصر به فرد اطفال و جوانان بومی مورد احترام و ارزش قرار می‌گیرد.

در مطابقت با معیار 1 ایمنی طفل، یک سازمان باید حداقل از موارد زیر اطمینان حاصل کند:

- 1.1 توانایی طفل برای ابراز فرهنگ خود و برخورداری از حقوق فرهنگی خود تشویق شده و به طور فعال مورد حمایت قرار می‌گیرد.
- 1.2 استراتژی‌هایی در سازمان گنجانده شده است که همه اعضا را مجهز می‌کند تا نقاط قوت فرهنگ بومی را بشناسند و از آن قدردانی کنند و اهمیت آن را برای آسایش و ایمنی اطفال و جوانان بومی درک کنند.
- 1.3 اقداماتی توسط سازمان اتخاذ می‌شود تا اطمینان حاصل شود که نژادپرستی در درون سازمان شناسایی شده، با آن مقابله می‌شود و قابل تحمل نیست. هر گونه نمونه نژادپرستی با پیامدهای مناسب رسیدگی می‌شود.
- 1.4 این سازمان فعالانه از مشارکت و شمولیت اطفال بومی، جوانان و خانواده‌های شان در آن حمایت می‌کند.
- 1.5 همه پالیسی‌ها، طرزالعمل‌ها، سیستم‌ها و طی مراحل‌های سازمان با هم محیطی امن و فراگیر از نظر فرهنگی ایجاد می‌کنند و نیازهای اطفال بومی، جوانان و خانواده‌های شان را برآورده می‌کنند.

نکات کلیدی

- شما باید اطمینان حاصل کنید که همه اطفال هنگام شرکت در سازمان شما احساس امنیت می‌کنند و ایمن هستند. این شامل اطفال⁴ بومی می‌شود.
- امنیت فرهنگی برای اطفال بومی به این صورت تعریف شده است که «یک محیط امن، پرورشی و مثبت برای طفل فراهم می‌شود که در آن احساس راحتی کنند، فرهنگ خود را ابراز کنند، سیستم‌های معنوی و اعتقادی شان را بیان کنند، و توسط مراقب... (کسی که) به بومی بودن آنها احترام می‌گذارد و بنابراین احساس و هویت آنها را تشویق می‌کند، حمایت می‌شوند.⁵
- دستیابی به امنیت فرهنگی شامل درک چگونگی مشاهده و تجربه یک سازمان توسط مردم بومی و به ویژه توسط اطفال بومی است.
- مردم بومی هر کدام تاریخ و تجربیات متمایزی دارند و مهم است که جایگاه منحصر به فرد بومیان را به عنوان مردمان ملل اول بشناسیم.
- شناسایی به عنوان بومی بخشی از هویت طفل است. مانند هر کسی دیگر، مردم بومی تجربیات و ویژگی‌های زندگی متفاوتی دارند. سازمان‌ها باید محیط‌های حمایتی را برای

⁴ اصطلاح «بومیان» در این راهنما شامل مردم بومی و جزیره نشینان تنگه تورس است.

⁵ SNAICC، [ایمنی فرهنگی](#)، 2021.

اطفال بومی فراهم کنند که تشخیص دهند هر فرد منحصر به فرد است و ویژگی ها، نقاط قوت و چالش های خاص خود را دارد.

- فرهنگ و هویت به هم مرتبط هستند و با حمایت از اطفال بومی برای احساس قوی بودن در هویت شان، شما همچنین به آنها کمک می کنید تا از حقوق فرهنگی خود برخوردار شوند.
- توانایی بیان هویت فرهنگی اطفال بومی را قوی تر و ایمن تر می کند.⁶ این کار به دلایل متعدد مهم به شمار می رود. در زمینه پیشگیری از طفل آزاری، مهم است زیرا زمانی که اطفال بومی احساس امنیت نمی کنند که خودشان باشند و فرهنگ خود را ابراز کنند، خطر در مورد آزار و اذیت قرار گرفتن دیگران افزایش می یابد و امکان دارد کمتر تمایلی به راپور دادن سوء استفاده داشته باشند.⁷
- حقوق فرهنگی حق هر طفل می باشد، چه به صورت فردی و چه به عنوان بخشی از گروهی از مردم، برای انکشاف و ابراز پیشینه، آداب و رسوم، رفتار اجتماعی، لسان، مذهب یا معنویت، عقاید و شیوه زندگی شان به شمار می رود.
- مردم بومی از حقوق فرهنگی متمایزی برای برخورداری از هویت و فرهنگ خود؛ حفظ استفاده از لسان خود؛ حفظ روابط خویشاوندی خود؛ و حفظ رابطه خود با زمین، آب و سایر منابعی که تحت قوانین و آداب و رسوم سنتی با آنها ارتباط دارند برخوردارند.⁸
- این مسئولیت شماست که سازمان خود را همه شمول کنید و این مستلزم آموزش، تأمل و اقدام مثبت است.
- یادگیری در مورد فرهنگ های بومی باید بخشی از یک مسیر مداوم باشد. ایجاد آگاهی و تفاهم در بین رهبران، کارمندان و داوطلبان، اطفال و سایر اعضای اجتماعی سازمان بسیار مهم خواهد بود. به حمایت های متفاوتی که آنها امکان دارد بسته به نقش و مسئولیت شان در سازمان نیاز داشته باشند فکر کنید.
- ایجاد احساس استقبال و عضویت در یک سازمان برای خانواده یک طفل به ایمنی آنها کمک می کند.⁹ خانواده تهادب اساسی فرهنگ، معنویت و هویت بومیان است. خانواده اکثرآ در فرهنگ های بومی وسیعتر از بعضی فرهنگ های دیگر تعریف می شود.¹⁰
- نژادپرستی برای اطفال مضر است و بر آسایش و امنیت آنها تأثیر می گذارد. این می تواند یک نوعی از طفل آزاری باشد. اگر اطفال و خانواده هایشان در حین تعامل با سازمان شما، نژادپرستی را تجربه کنند، امکان دارد اعتماد در ابراز نگرانی یا شکایات دیگر را نیز نداشته باشند. جدی گرفتن شکایات در مورد نژادپرستی و رسیدگی کامل به آنها نشان می دهد که نژادپرستی در سازمان شما قابل تحمل نخواهد بود.

⁶ ایالت ویکتوریا، دپارتمنت خانواده ها، عدالت و مسکن، توافقنامه اطفال و خانواده های بومی Wungurilwil Gaggapduir، سال 2018، ص 35.

⁷ P. Anderson et al., اطفال بومی و جزیره نشین تنگه توریس و سوء استفاده جنسی از اطفال در محیطهای سازمانی، راپور کمسیون سلطنتی در مورد واکنش های سازمانی به سوء استفاده جنسی از اطفال، 2017، [pdf 1MB]، صفحات 30-33.

⁸ گرفته شده از منشور حقوق بشر و قانون مسئولیت ها مصوبه 2006 (ویکتوریا).

⁹ ایالت ویکتوریا، وزارت صحت و خدمات انسانی، Balit Murrup: چارچوب آسایش عاطفی اجتماعی بومیان 2017-2027، 2017.

¹⁰ SNAICC، ارتباط با خانواده.

- اظهارات گسترده حمایت یا تأیید فرهنگ بومی مهم است، اما اینها به تنهایی برای اطفال ایمنی ایجاد نمی کند. رویکرد سازمان شما برای ایجاد امنیت فرهنگی باید در سرتاسر سازمان گنجانده شود. این به معنای تمام پالیسی ها، طرزالعمل ها، سیستم ها و طی مراحل های سازمان برای در نظر گرفتن و رفع نیازهای اطفال بومی و خانواده های آنها است.

نشانه های انطباق

کمیسیون هنگام ارزیابی این معیار چه چیزی را در نظر خواهد گرفت؟

این معیار تعهدات جدیدی را برای سازمان ها برای تضمین امنیت فرهنگی برای اطفال بومی تعیین می کند.

ایجاد یک محیط امن فرهنگی نیازمند زمان، فداکاری و مشارکت معنادار است. سازمان ها باید به صورت درازمدت متعهد شوند و هر ساله اقدامات معنی داری انجام دهند تا مطابقت خود را با معیار 1 ادامه دهند.

کمیسیون درک می کند که سازمان ها در مراحل مختلف در دستیابی به انطباق با این معیار جدید خواهند بود. **گام های بنیادی** برای کمک به سازمان هایی که هنوز تلاش زیادی برای ایجاد یک محیط امن فرهنگی برای اطفال بومی انجام نداده اند، ارائه می شود. این **گام های بنیادی** به سازمان ها کمک می کند تا کارهایی را که باید انجام دهند تا با معیار مطابقت داشته باشند و یک پلان عملیاتی ایجاد کنند، شناسایی کنند.

اگر سازمان شما احساس می کند که از قبل در ایجاد محیطی امن فرهنگی برای اطفال بومی پیشرفت خوبی داشته است، پس امکان دارد تمرکز بر **گام های بنیادی** ضروری نباشد. **گام های بیشتری** ارائه می شود تا سازمان شما بتواند بر روی کارهایی که قبلاً انجام شده است برای ادامه سفر به سمت تبدیل شدن به یک سازمان از نظر فرهنگی ایمن بیشتر فعالیت کند.

کمیسیون ابتدا به دنبال انطباق با **گام های بنیادی** خواهد بود. این **گام های بنیادی** تغییرات مورد نیاز در پالیسی ها، طرزالعمل ها و تعهدات عمومی را مشخص می کنند، اما می دانند که تغییر در سازمان ها به زمان نیاز دارد. پلان اقدام باید مسیر سازمان را برای رسیدن به انطباق کامل با معیار مشخص کند. **گام های بعدی** به سازمان ها کمک می کند تا درک کنند که انطباق کامل با این معیار چگونه به نظر می رسد.¹¹

گام های بنیادی

اسناد

- یک تعهد عمومی به ایمنی فرهنگی اطفال بومی در دسترس است و برای دسترسی عمومی نمایش داده می شود. (1.1، 1.4، 1.5 و لینک ها به 5.4)

¹¹ ماهیت یا ویژگی های سازمان شما امکان دارد به این معنی باشد که باید اقدام متفاوت با آنچه در این راهنما پیشنهاد شده است انجام دهید. اگر چنین است، امکان دارد لازم باشد توضیح دهید که چگونه رویکرد شما با نتایج و حداقل الزامات معیارها مطابقت دارد. بعضی از سکتور ها و سازمان ها دارای تنظیم کنندگان-مشترک هستند که دستورالعمل های خاصی را صادر کرده اند. در مواردی که راهنمایی یک تنظیم کننده-مشترک در مورد معیارها در مورد سازمان شما تطبیق می شود و با این راهنما متفاوت است، سازمان شما باید از راهنمایی های آن تنظیم کننده-مشترک برای فعالیت تان در آن سکتور پیروی کند.

- پالیسی ها و طرزالعمل های مربوط به ایمنی و آسایش طفل، از جمله پالیسی ایمنی و آسایش طفل، تعهد سازمان به احترام و ارزش گذاری برای اطفال بومی را توصیف می کند. این شامل می شود که:
  - کارمندان و داوطلبان باید اطفال را تشویق و حمایت کنند تا فرهنگ خود را ابراز کنند و از حقوق فرهنگی خود برخوردار شوند
  - کارمندان و داوطلبان باید بطور فعالانه مشارکت و سهم گیری اطفال بومی و خانواده های آنها را در سازمان تسهیل کنند.
  - نژادپرستی در سازمان قابل تحمل نبوده و سازمان چگونه واکنش نشان خواهد داد از جمله پیامدهای بالقوه
  - رهبری سازمان مکلف است به همه افراد مرتبط با سازمان کمک کند تا نقاط قوت فرهنگ بومی را بشناسند¹² و از آن قدردانی کنند و اهمیت آن را برای آسایش و ایمنی اطفال بومی درک کنند. (1.1، 1.2، 1.3، 1.4، 1.5)
- کد رفتار و شرح موقعیت کاری، توقعات رفتاری از کارمندان و داوطلبان را ترسیم می کند، از جمله:
  - عدم تحمل نژادپرستی و انتظارات از اینکه کارمندان و داوطلبان در مورد حوادث نژادپرستی اقدام کنند
  - که اطفال برای ابراز فرهنگ خود و برخورداری از حقوق فرهنگی خود حمایت خواهند شد. (1.1، 1.3)
- یک پلان عملی که مشخص میکند سازمان تا 1 جولای 2023 برای ایجاد محیطی امن از نظر فرهنگی انجام خواهد داد که در آن هویت ها و تجربیات متنوع و منحصر به فرد اطفال بومی مورد احترام و ارزش قرار گیرد. (1.1، 1.2، 1.3، 1.4، 1.5)

گام های بنیادی

اقدامات

- موارد نژادپرستی به طور مداوم شناسایی شده و به آن رسیدگی صورت می گیرد. (1.3)
- سازمان اقداماتی را که قبلاً انجام شده است شناسایی می کند:
  - حمایت، راهنمایی یا آموزش کارمندان و داوطلبان و رهبران برای درک، احترام و ارزش گذاری فرهنگ بومی و درک اهمیت این امر برای آسایش و ایمنی اطفال بومی (1.2 و پیوند ها به 8.4)
  - حمایت فعال و تسهیل مشارکت و شمولیت اطفال بومی و خانواده آنها (1.4)
  - به رسمیت شناختن و تجلیل از مردم بومی، دستاوردها، جوامع و فرهنگ های شان (1.2)
  - حصول اطمینان از اینکه نژادپرستی در سازمان شناسایی شده و به طور مناسب به آن رسیدگی صورت می گیرد (1.3)

¹² تعریف تشکیل دهنده جامعه سازمان را در [یک راهنمای ایجاد یک سازمان امن برای اطفال](#) ببینید.

- ایجاد یک محیط امن فرهنگی برای اطفال بومی در درون سازمان. (1.5 و پیوند به 5.4)
- با در نظر گرفتن گام‌هایی که قبلاً برداشته شده و شکاف‌های شناسایی شده، شناسایی اقداماتی را که سازمان برای اجرای کامل معیار 1 باید انجام دهد. یک پلان عملی باید فرد یا تیم مسئول برای اقدام کردن، منابع موجود و چارچوب زمانی را مشخص کند. (1.1، 1.2، 1.3، 1.4، 1.5)

مراحل بعدی

اسناد

- پالیسی‌ها و طرزالعمل‌ها، از جمله پالیسی ایمنی و آسایش اطفال، انتظارات سازمان را توصیف می‌کند و راهنمایی‌های دقیق درباره اقداماتی که کارمندان، داوطلبان و رهبران باید انجام دهند تا محیطی امن از نظر فرهنگی ایجاد کنند که در آن به هویت‌ها و تجربیات متنوع و منحصر به فرد اطفال بومی احترام گذاشته شده و ارزش قائل شود، ارائه می‌کند. (1.5)

اقدامات

- این سازمان با به رسمیت شناختن و احترام به مردم بومی، جوامع، فرهنگ‌ها و ارزش‌های بومی، یک محیط فیزیکی و آنلاین فراگیر و دلپذیر برای اطفال بومی و خانواده‌های آنها ایجاد می‌کند. (1.2)
- تمام اطفال در مورد حقوق فرهنگی از سازمان معلومات دریافت می‌کنند و سازمان اقدامات فعالی را برای تشویق اطفال بومی به ابراز فرهنگ‌شان انجام می‌دهد. هنگامیکه اطفال فرهنگ خود را بیان می‌کنند، کارمندان و داوطلبان سازمان از آنها حمایت می‌کنند. (1.1، 1.4 و پیوندها به 3.1)
- این سازمان اقداماتی را برای توانمندسازی اطفال در سازمان انجام می‌دهد و فرصت‌هایی را برای مشارکت برای آنها فراهم می‌کند که از نظر فرهنگی برای اطفال بومی امن باشد. (1.4 و پیوند به 3.6)
- این سازمان فرصت‌های فرهنگی ایمن را برای خانواده‌های بومی فراهم می‌کند تا در سازمان شرکت کنند. (1.4)
- این سازمان موارد ذیل را به اعضای جامعه خود ارائه می‌دهد:
  - معلومات در مورد حقوق فرهنگی، نقاط قوت فرهنگ بومی و اهمیت فرهنگ برای آسایش و ایمنی اطفال بومی
  - معلوماتی در مورد ارتباط بین ایمنی فرهنگی و پیشگیری از طفل آزاری و آسیب برای اطفال بومی
  - فرصت‌هایی برای یادگیری و ابراز قدردانی از فرهنگ‌ها و تاریخ‌های بومیان. (1.1، 1.2)
- استراتژی‌های که جامعه سازمان را تشویق می‌کند تا نقاط قوت فرهنگ‌های بومی را به رسمیت بشناسد و قدردانی کند، توسعه یافته، اجرا شده و در سازمان گنجانده می‌شوند. (1.2)
- استراتژی‌هایی جلوگیری از نژادپرستی اجرا می‌شود و موارد نژادپرستی تحمل نمی‌شود. (1.3)

معیار 2: ایمنی و آسایش طفل در رهبری سازمانی، حکمرانی و فرهنگ گنجانده می شود

در مطابقت با معیار 2 ایمنی طفل، یک سازمان باید حداقل از موارد زیر اطمینان حاصل کند:

- 2.1 این سازمان تعهد عمومی به ایمنی اطفال می دهد.
- 2.2 فرهنگ ایمنی طفل در تمام سطوح سازمان از بالا به پایین و پایین به بالا حمایت و الگوبرداری می شود.
- 2.3 ترتیبات حاکمیت اجرای پالیسی ایمنی و آسایش طفل را در همه سطوح تسهیل می کند.
- 2.4 یک کد رفتار دستورات عمل هایی را برای کارمندان و داوطلبان در مورد معیارهای رفتاری و مسئولیت های مورد انتظار ارائه می دهد.
- 2.5 استراتژی های مدیریت خطر بر پیشگیری، شناسایی و کاهش خطرات برای اطفال و جوانان تمرکز دارد.
- 2.6 کارمندان و داوطلبان تعهدات خود را در زمینه به اشتراک گذاری معلومات و نگهداری سوابق درک می کنند.

نکات کلیدی

- سازمان شما باید تعهد عمومی به ایمنی اطفال داشته باشد. این به تمام جامعه نشان می دهد که سازمان شما ایمنی اطفال را در اولویت کاری خود قرار می دهد و طفل آزاری یا آسیب را تحمل نخواهد کرد.
- فرهنگ ایمنی طفل به این معنی است که یک سازمان دارای نگرش ها، ارزش ها، پالیسی ها و اقدامات مشترک است که ایمنی و آسایش اطفال را در اولویت کاری خود قرار می دهد.
- داشتن فرهنگ ایمنی برای اطفال مستلزم آن است که سازمان شما ایمنی طفل را در تفکرات و اقدامات روزمره مسئولین، کارمندان، داوطلبان، اعضا و اطفال در سازمان قرار دهد.
- جامعه سازمان شما برای تجسم ارزش های سازمان به رهبران نگاه می کند. این به این معناست که رفتار رهبران، یک رفتار کلیدی برای فرهنگ ایمنی طفل است. رهبران باید از شیوه های ایمن برای اطفال حمایت کنند و خود را الگوی خوب رهبری قرار دهند، الگوی رفتار مورد انتظار از کارمندان و داوطلبان بوده و رفتارهای مضر برای اطفال را تحمل نکنند.
- یک پالیسی ایمنی و آسایش طفل نشان می دهد که چگونه سازمان شما ایمنی و آسایش اطفال را در اولویت کاری خود قرار می دهد و چه مراحل را برای انجام این کار انجام خواهد داد. این انتظارات سازمان را در مورد شیوه های ایمنی اطفال برای کارمندان، داوطلبان و جامعه سازمان مشخص می کند. درباره این موضوع در [ایجاد پالیسی ایمنی و آسایش طفل](#) بیشتر بخوانید.
- حکمرانی عبارت از عملکردهای رهبری، نظارت و جوابگویی سازمان است. حکمرانی شامل قوانین سازمان در مورد این است که چه کسی اختیار تصمیم گیری را دارد، چگونه تصمیمات باید گرفته شود و نظارت شود و چگونه افراد باید جوابگو باشند.¹³

¹³ برگرفته از انستیتوت حکمرانی استرالیا، [حکمرانی چیست؟](#)

- در حالی که ترتیبات حکمرانی در سازمان‌ها متفاوت است، آنها باید از اجرای پالیسی ایمنی و آسایش اطفال سازمان شما هم از بالا به پایین و هم از پایین به بالا حمایت کنند تا از توسعه فرهنگ ایمن اطفال حمایت کرده باشند. این کار به این معناست که رهبران یک هدایت روشن برای سازمان در مورد ایمنی و آسایش اطفال تعیین می‌کنند که از نظریات جامعه این سازمان معلومات می‌گیرد. ترتیبات حکمرانی سازمان نیز باید شفافیت را تسهیل کند و رهبران را برای دستیابی به هدایت تعیین شده جوابگو کند.
- یک کد رفتار باید رفتارهای قابل قبول و غیرقابل قبول با اطفال را مشخص کند. این کد رفتار محدودیت‌های حرفه‌ای، رفتار اخلاقی، معیارهای رفتاری مورد انتظار و روابط قابل قبول و غیر قابل قبول را مشخص می‌کند. در مورد این موضوع در [ایجاد نمودن یک کد رفتار](#) بیشتر بخوانید.
- ترتیبات حکمرانی در سازمان باید از رهبران ارشد حمایت کند تا نظارت کنند که آیا ارزیابی و مدیریت خطر در سازمان به درستی بر شناسایی، پیشگیری و کاهش خطرات طفل آزاری و آسیب متمرکز است یا خیر. معیار 9 [یک راهنما برای ایجاد سازمان ایمن برای اطفال](#) معلومات بیشتری در مورد شناسایی و مدیریت خطر ارائه می‌دهد.
- به اشتراک گذاری معلومات مربوطه برای مدیریت ایمنی اطفال بسیار مهم است. فرهنگ، سیستم‌ها و عملکردهای سازمان شما باید از اشتراک گذاری معلومات موثر در همه سطوح در مورد خطرات برای اطفال حمایت کند. کارمندان و داوطلبان باید از این مسئولیت به خوبی آگاه باشند.
- یک سیستم خوب ثبت سوابق برای شفافیت و جوابگویی و یکپارچگی عمومی سازمان شما نقش اساسی دارد. ایجاد، نگهداری و ذخیره سوابق دقیق برای جوابگویی مؤثر به شکایت طفل آزاری یا آسیب بسیار مهم است.
- هنگام اشتراک گذاری معلومات و نگهداری سوابق امن، محرمانه بودن و حریم خصوصی افرادی که شامل قضیه هستند باید همیشه در نظر گرفته شود.

نشانه‌های انطباق

کمیسیون هنگام ارزیابی این معیار چه چیزی را در نظر خواهد گرفت؟

اگر سازمان‌ها این اسناد را تهیه کنند و این اقدامات را به گونه‌ای انجام دهند که سازمان را برای دستیابی به این معیار حمایت کند، عموماً مقررات را مراعات می‌کنند.¹⁴

اسناد

- تعهد عمومی به ایمنی طفل در دسترس بوده و برای دسترسی عموم نمایش داده می‌شود. (2.1)

¹⁴ ماهیت یا ویژگی‌های سازمان شما امکان دارد به این معنی باشد که باید اقدام متفاوت با آنچه در این راهنما پیشنهاد شده است انجام دهید. اگر چنین است، امکان دارد لازم باشد توضیح دهید که چگونه رویکرد شما با نتایج و حداقل الزامات معیارها مطابقت دارد. بعضی از سکتورها و سازمان‌ها دارای تنظیم‌کنندگان-مشترک هستند که دستورالعمل‌های خاصی را صادر کرده‌اند. در مواردی که راهنمایی یک تنظیم‌کننده-مشترک در مورد معیارها در مورد سازمان شما تطبیق می‌شود و با این راهنما متفاوت است، سازمان شما باید از راهنمایی‌های آن تنظیم‌کننده-مشترک برای فعالیت‌تان در آن سکتور پیروی کند.

- پالیسی ایمنی و آسایش طفل انتظارات و عملکردهای سازمان را در رابطه با هر یک از معیارها مشخص می کند. (2.3)
- یک کد رفتار انتظارات را در مورد رفتار کارمندان و داوطلبان با اطفال و ارتقاء و حفظ ایمنی و آسایش طفل تعیین می کند. (2.4)

اقدامات

- رهبران، کارمندان، داوطلبان، اعضاء و اطفال در سازمان از فرهنگ ایمن اطفال حمایت می کنند و الگو می گیرند. آنها حمایت خود را از ایمن نگه داشتن اطفال ابراز می کنند، زمانی که در مورد ایمنی اطفال نگرانی دارند اقدام می کنند و ایمنی اطفال را به عنوان بخشی از فعالیت روزمره در اولویت قرار می دهند. (2.2)
- رهبران توقعات روشنی را در مورد ایمنی طفل تعیین می کنند و اطمینان حاصل می کنند که پالیسی ایمنی و آسایش طفل توسط کارمندان و داوطلبان اجرا می شود. (2.3)
- رهبران فرهنگ راپور دهی را ترویج می کنند. (2.2، 2.3)
- ترتیبات حکمرانی به این معناست که رهبران ارشد به طور منظم عملکرد سازمان را در تامین امنیت و آسایش اطفال بررسی می کنند. (2.3 و پیوندهای 10.1)
- ترتیبات حکمرانی به این معنی است که رهبران ارشد نظارت می کنند که آیا ارزیابی و مدیریت خطر در سازمان به درستی بر شناسایی، پیشگیری و کاهش خطرات طفل آزاری و آسیب متمرکز است یا خیر. (2.5 و پیوندهای 9.1، 9.3)
- کارمندان و داوطلبان تعهدات به اشتراک گذاری معلومات و نگهداری سوابق خود را درک می کنند. (2.6)
- این کد رفتار به همه کارمندان و داوطلبان رسانده می شود و رهبران آنها را برای مراعات نمودن آن مسئول می دانند. (2.4)

معیار 3: اطفال و جوانان در مورد حقوق خود توانمند می شوند، در تصمیماتی که بر آنها تأثیر می گذارد شرکت می کنند و جدی گرفته می شوند.

در مطابقت با معیار 3 ایمنی طفل، یک سازمان باید حداقل از موارد زیر اطمینان حاصل کند:

- 3.1 اطفال و نوجوانان در مورد تمام حقوق خود از جمله ایمنی، معلومات و مشارکت آگاه ساخته می شوند.
- 3.2 اهمیت دوستی ها شناخته می شود و حمایت همسالان تشویق می شود تا به اطفال و جوانان کمک کند احساس امنیت کنند و کمتر منزوی شوند.
- 3.3 در صورت مرتبط بودن با محیط یا زمینه، به اطفال و جوانان امکان دسترسی به پروگرام های پیشگیری از سوء استفاده جنسی و معلومات مربوطه مرتبط، به طریقه ی که مناسب با عمر شان باشد، داده می شود.
- 3.4 کارمندان و داوطلبان با نشانگرهای آسیب آشنا هستند و راه های دوستانه برای طفل را برای اطفال و جوانان تسهیل می کنند تا نظرات خود را بیان کنند، در تصمیم گیری مشارکت کنند و نگرانی های خود را مطرح کنند.
- 3.5 سازمان ها استراتژی های برای توسعه فرهنگی دارند که مشارکت را تسهیل می کند و به نظریات اطفال و جوانان جواب می دهد.
- 3.6 سازمان ها فرصت هایی را برای مشارکت اطفال و جوانان فراهم می کنند و به سهم گیری های آنها جواب می دهند و در نتیجه اعتماد و مشارکت را تقویت می کنند.

نکات کلیدی

- اطفال به احتمال زیاد در سازمانی که به آنها قدرت می دهد و به آنها گوش می دهد، نگرانی ها یا شکایات خود را مطرح می کنند.
- پالیسی ها و اقداماتی که بر اساس دیدگاه اطفال شکل می گیرد، بهتر می تواند از آسیب به اطفال جلوگیری کند.
- توانمندسازی به معنای ارتقای اطفال و تقویت اعتماد آنها به خود شان و یک سازمان است. این کار شامل تجهیز نمودن اطفال به مهارت ها و دانش برای تصمیم گیری آگاهانه و توانمندسازی آنها برای افزایش کنترل زندگی شان است.¹⁵
- درست مانند بزرگسالان، همه اطفال نیز حقوقی دارند. حقوق عبارت از امتیازات اساسی است که به هر فرد، صرف نظر از هر گونه تفاوت، تعلق می گیرد.
- توانمندسازی اطفال در مورد حقوقشان به این معناست که همه افراد یک سازمان از جمله رهبران، کارمندان و داوطلبان:
  - حقوق اطفال را همیشه رعایت کرده و به آنها احترام بگذارند

¹⁵ کمیسیون اطفال و جوانان، [توانمندسازی و مشارکت: یک راهنما برای سازمان های که با اطفال و جوانان کار می کنند](#)، 2021.

- نقش فعالانه ای در آموزش حقوق آنها را خود شان به عهده بگیرند
- از آنها برای اعمال حقوق شان حمایت کنند.

- اطفال حق دارند در تصمیماتی که بر آنها تأثیر می گذارد شرکت کنند. مشارکت به این معناست که به اطفال فرصت هایی برای بیان نظر و تصمیم گیری های آگاهانه بدهند. این امر مستلزم آن است که سازمان ها گوش کنند، بشنوند و تغییرات مناسب را بر اساس آنچه اطفال می گویند ایجاد کنند.
- اطفال از دوستی های قوی سود می برند. آنها امکان دارد دوستان خود را منبع اصلی حمایت، معلومات و مشاوره خود بدانند و برای کمک به آنها مراجعه کنند. باید به اطفال اجازه داده شود که با هم ملاقات کنند و از اوقات خود لذت ببرند و سازمان شما باید از ارتباطات اجتماعی و دوستی آنها حمایت کند و رفتارهای زورگویی یا منزوی کردن را به چالش بکشد.
- پروگرام های پیشگیری از سوء استفاده جنسی، پروگرام ها و آموزش های مناسب-سن هستند که به اطفال ارائه می شوند. این پروگرام ها دانش و مهارت های شان را برای درک رفتار نامناسب بزرگسالان یا سایر اطفال ارتقا می دهند، به محافظت از خود شان در برابر موقعیت های بالقوه آزاردهنده کمک می کنند و می دانند که چگونه در صورت سوء استفاده یا تلاش برای سوء استفاده از آنها تقاضای کمک کنند. شما باید در نظر بگیرید که آیا برای سازمان شما مناسب است که این پروگرام ها یا سایر معلوماتی که به اطفال در درک سوء استفاده جنسی و نحوه دریافت کمک می کند ارائه دهد.
- افراد در تمام سطوح سازمان شما باید در امنیت، توانمندسازی و احترام به حقوق اطفال نقش داشته باشند. کارمندان و داوطلبان باید آگاه باشند و بدانند که چگونه به نشانگر های طفل آزاری و آسیب رساندن به آنها واکنش نشان دهند و چگونه مشارکت اطفال را تقویت و تشویق کنند. کارمندان و داوطلبان امکان دارد برای انجام این کار به حمایت یا آموزش نیاز داشته باشند.
- اطفال همیشه عادت ندارند از آنها در مورد تجربیات یا خواسته هایشان سوال شوند. سازمان شما باید از آنها حمایت کند تا در صحبت کردن احساس راحتی کنند و فرصت هایی برای این کار فراهم کنند. فعالیت های مشارکتی باید مناسب-عمر، فراگیر و قابل دسترس و متناسب با نیازها و توانایی های فردی باشد. معلومات بیشتر در مورد چگونگی انجام این کار در [توانمندسازی و مشارکت: یک راهنما برای سازمان هایی که با اطفال و جوانان کار می کنند](#) موجود است.

نشانگر های انطباق

کمیسیون هنگام ارزیابی این معیار چه چیزی را در نظر خواهد گرفت؟

اگر سازمان ها این اسناد را تهیه کنند و این اقدامات را به گونه ای انجام دهند که سازمان را برای دستیابی به این معیار حمایت کند، عموماً مقررات را مراعات می کنند.¹⁶

¹⁶ ماهیت یا ویژگی های سازمان شما امکان دارد به این معنی باشد که باید اقدام متفاوت با آنچه در این راهنما پیشنهاد شده است انجام دهید. اگر چنین است، امکان دارد لازم باشد توضیح دهید که چگونه رویکرد شما با نتایج و حداقل الزامات معیارها مطابقت دارد. بعضی از سکتور ها و سازمان ها دارای تنظیم کنندگان-مشترک هستند که دستورالعمل های خاصی را صادر کرده اند. در مواردی که راهنمایی یک تنظیم کننده-مشترک در مورد معیارها در مورد سازمان شما تطبیق می شود و با این راهنما متفاوت است، سازمان شما باید از راهنمایی های آن تنظیم کننده-مشترک برای فعالیت تان در آن سکتور پیروی کند.

- اسناد مناسب-عمر و قابل درک آسان، به صورت چاپی یا آنلاین، به راحتی در دسترس می باشند و از اطفال حمایت می کنند تا:
  - حقوق خود از جمله ایمنی، معلومات و مشارکت را درک کنند
  - بدانند که بزرگسالان در سازمان چگونه باید رفتار کنند
  - طی مراحل رسیدگی به شکایات سازمان را درک کنند و بدانند که چگونه نگرانی های ایمنی را برای خود، دوستان یا همسالان خود مطرح کنند
  - در مورد خدمات حمایتی با هدف اطفال بدانند. (3.1)
- پالیسی ها و رویه های سازمان:
  - توانمندی و مشارکت اطفال را تشویق می کنند
  - حمایت از حقوق اطفال را می گنجانند (3.1، 3.4، 3.5، 3.6)

اقدامات

- کارمندان و داوطلبان در سازمان با اطفال همکاری می کنند تا به آنها کمک کنند که:
  - حقوق خود از جمله ایمنی، معلومات و مشارکت را درک کنند
  - بدانند که بزرگسالان در سازمان چگونه باید رفتار کنند
  - طی مراحل رسیدگی به شکایات سازمان را درک کنند و بدانند که چگونه نگرانی های ایمنی را برای خود، دوستان یا همسالان خود مطرح کنند
  - در مورد خدمات حمایتی با هدف اطفال بدانند. (3.1، 3.4)
- اقداماتی در سازمان که اطفال را ناتوان می کند شناسایی شده و برای تغییر آنها اقدام می شود. (3.5، 3.6)
- به کارمندان و داوطلبان معلوماتی ارائه می شود تا به آنها کمک کند نشانگر های طفل آزاری یا آسیب را درک کنند، تشخیص دهند و نسبت به آنها اقدام کنند. (3.4)
- در صورت لزوم، سازمان دسترسی به پروگرام های پیشگیری از سوء استفاده جنسی و سایر معلومات مرتبط را به روشی مناسب و در دسترس برای اطفال فراهم می کند. (3.3)
- سازمان فرصت هایی را برای اطفال ایجاد می کند تا نظرات خود را بیان کنند و در تصمیماتی که بر آنها تأثیر می گذارد مشارکت داشته باشند. آنچه از اطفال شنیده و آموخته می شود بر نحوه عملکرد سازمان تأثیر می گذارد. (3.5، 3.6)
- کارمندان و داوطلبان برای توسعه دانش و مهارت ها برای کمک به مشارکت اطفال، بیان دیدگاه های شان و مطرح کردن نگرانی هایشان حمایت می شوند. (3.4)
- این سازمان از اطفال برای ایجاد ارتباطات اجتماعی و دوستی با همسالان خود، ایجاد مهارت هایی در اطفال برای حمایت از همسالان خود و به چالش کشیدن زورگویی یا رفتار منزوی کننده بین اطفال حمایت می کند. (3.2)

معیار 4: خانواده ها و جوامع در ارتقای ایمنی و آسایش اطفال مطلع بوده و مشارکت دارند

در مطابقت با معیار 4 ایمنی طفل، یک سازمان باید حداقل از موارد زیر اطمینان حاصل کند:

- 4.1 خانواده ها در تصمیماتی که بر اطفال شان تأثیر می گذارد مشارکت می کنند.
- 4.2 سازمان به صورت آشکارا با خانواده ها و جامعه در مورد رویکرد ایمن طفل شان ارتباط برقرار می کند و آنها را شامل کرده و معلومات مربوطه قابل دسترس است.
- 4.3 خانواده ها و جوامع در توسعه و بازنگری پالیسی ها و شیوه های سازمان حرفی برای گفتن دارند.
- 4.4 خانواده ها، سرپرستان و جامعه در مورد فعالیت و اداره سازمان مطلع نگه داشته می شوند.

نکات کلیدی

- خانواده ها امکان دارد از انواع گسترده ای از روابط تشکیل شوند، از جمله آنهایی که از طریق خون، ازدواج، فرزندخواندگی، ساختارهای خویشاوندی یا سایر ساختارهای خانوادگی گسترده با هم مرتبط هستند. خانواده ها امکان دارد شامل افرادی باشند که در وظایف روزمره زندگی شریک هستند یا یک رابطه بسیار نزدیک و شخصی دارند.
- جوامع عبارت از گروهی از مردم هستند که علایق، تجربیات، پیشینه اجتماعی، ملیت، فرهنگ، عقاید یا هویت مشترک دارند.¹⁷ سازمان ها، خانواده ها و اطفال امکان دارد جوامعی داشته باشند که از نزدیک با آنها ارتباط دارند یا اکثراً با آنها در ارتباط هستند. درست مثل خانواده ها، جوامع نیز متنوع هستند.
- والدین، سرپرستان و خانواده ها باید در سازمان شما احساس خوشایندی داشته باشند.¹⁸ ایجاد و حفظ یک فرهنگ فراگیر، که احترام به انواع مختلف خانواده ها داشته باشد، از اطفال حمایت می کند تا احساس امنیت کنند.
- توانمندسازی خانواده ها و جوامع برای ایفای نقش در سفر ایمنی و آسایش طفل سازمان شما برای اطفال مفید است. این به آن معنا است که:
  - والدین، سرپرستان و جامعه یاد خواهند گرفت که چه چیزی به سازمان ها کمک می کند تا اطفال را ایمن کنند و چگونه می توانند به حفظ امنیت اطفال کمک کنند
  - سازمان ها می توانند با بهره مندی از بینش خانواده هایی که فرزندان خود را بهتر می شناسند، از تک تک اطفال حمایت کنند
  - والدین، سرپرستان و جامعه احساس توانمندی خواهند کرد و می دانند که اگر در مورد ایمنی یا صحت طفل نگران هستند چه کاری انجام دهند.
  - رویکرد ایمن طفل سازمان شما به بهبودی ادامه خواهد داد.

¹⁷ برگرفته از تعریف دیکشنری کمبریج.

¹⁸ امکان دارد مواقعی وجود داشته باشد که تعامل با بعضی از اعضای خانواده مناسب نباشد، به عنوان مثال، اگر محدودیت هایی در ارتباط با طفل وجود داشته باشد یا در شرایط خاص، اگر طفل شامل سازمان حمایت از طفل باشد. در این موارد، تمرکز باید بر شامل کردن خانواده و جامعه گسترده تر باشد یا در صورت لزوم، از طفل بپرسیم که دوست دارند چه کسی در آن مشارکت داشته باشد.

- مشارکت خانواده ها در تصمیم گیری ها به این معناست که قبل از تصمیم گیری از آنها نظر خواسته می شود و این نظر بخشی از پروسه تصمیم گیری محسوب می شود. سازمان شما باید به خانواده ها این فرصت را بدهد که در مورد تصمیماتی که امکان دارد بر ایمنی و آسایش طفل شان تأثیر بگذارد، نظر داشته باشند.
- خانواده ها، سرپرستان و جامعه باید در مورد فعالیت و مدیریت سازمان شما مطلع نگه داشته شوند تا بتوانند به طور معناداری مشارکت کنند. خانواده ها باید بدانند که سازمان شما چه کاری انجام می دهد و ساختار آن چگونه است. آنها باید بدانند که در صورت داشتن نگرانی در مورد ایمنی یا سلامتی طفل، چگونه با افراد مناسب در سازمان تماس بگیرند.

نشانه های انطباق

کمیسیون هنگام ارزیابی این معیار چه چیزی را در نظر خواهد گرفت؟

اگر سازمان ها این اسناد را تهیه کنند و این اقدامات را به گونه ای انجام دهند که سازمان را برای دستیابی به این معیار حمایت کند، عموماً مقررات را مراعات می کنند.¹⁹

اسناد

- پالیسی های سازمان اهمیت مشارکت خانواده و جامعه را منعکس می کند و راه هایی را که این مشارکت می تواند رخ دهد، توصیف می کند. (4.3)
- پالیسی های رسیدگی به شکایات شامل طرزالعمل هایی برای مطلع نگه داشتن خانواده ها و ارائه راهنمایی در مورد چگونگی انجام این کار در حین رعایت تعهدات مربوط به رازداری و حریم خصوصی است. (4.2 و پیوندها به 7.2)

اقدامات

- این سازمان از خانواده ها و جوامع برای ایفای نقش فعال در ارتقا و حفظ ایمنی و آسایش اطفال از طریق ارتباط در مورد نقش خود در ایمنی و آسایش اطفال در سازمان حمایت می کند. (4.4 و نتیجه کلی)
- این سازمان با استفاده از موارد ذیل با خانواده ها و جوامع صریح و روشن عمل می کند:
  - ارائه معلومات قابل دسترس درباره پالیسی ها و شیوه های ایمنی و آسایش اطفال سازمان (4.2 و 4.4)
  - ارائه معلومات در مورد حکمرانی و کارکرد سازمان، نحوه رسیدگی به شکایات و نحوه مدیریت اقدامات انضباطی و خطرات ایمنی اطفال توسط سازمان. (4.4)

¹⁹ ماهیت یا ویژگی های سازمان شما امکان دارد به این معنی باشد که باید اقدام متفاوت با آنچه در این راهنما پیشنهاد شده است انجام دهید. اگر چنین است، امکان دارد لازم باشد توضیح دهید که چگونه رویکرد شما با نتایج و حداقل الزامات معیارها مطابقت دارد. بعضی از سکتور ها و سازمان ها دارای تنظیم کنندگان-مشترک هستند که دستورالعمل های خاصی را صادر کرده اند. در مواردی که راهنمایی یک تنظیم کننده-مشترک در مورد معیارها در مورد سازمان شما تطبیق می شود و با این راهنما متفاوت است، سازمان شما باید از راهنمایی های آن تنظیم کننده-مشترک برای فعالیت تان در آن سکتور پیروی کند.

- خانواده ها فرصت دارند تا در تصمیمات اتخاذ شده توسط سازمان که بر ایمنی و آسایش طفل شان تأثیر می گذارند، شرکت کنند. ارتباط با خانواده ها از تنوع کامل خانواده ها برای مشارکت حمایت می کند. (4.1)
- فرصت هایی برای خانواده ها و اعضای جامعه ایجاد می شود تا درباره پالیسی ها، طرزالعمل ها و شیوه های سازمان از جمله رویکرد سازمان به ایمنی و آسایش اطفال اظهار نظر کنند. (4.3)
- این سازمان نظرات و مشارکت خانواده ها و جوامع را جدی می گیرد و دیدگاه های آنها را در نظر می گیرد. (4.3 و پیوندها به 7.3)

معیار 5: عدالت رعایت می شود و نیازهای متنوع در پالیسی و عمل رعایت می شود

در مطابقت با معیار 5 ایمنی طفل، یک سازمان باید حداقل اطمینان حاصل کند که:

- 5.1 این سازمان، به شمول کارمندان و داوطلبان، شرایط متنوع اطفال و جوانان را درک می کند، و به کسانی که آسیب پذیر هستند، حمایت فراهم نموده و رسیدگی می کند.
- 5.2 اطفال و نوجوانان به روش هایی که از نظر فرهنگی ایمن، قابل دسترس و قابل درک باشد به معلومات، حمایت و رسیدگی ها به شکایت دسترسی دارند.
- 5.3 این سازمان توجه ویژه ای به نیازهای اطفال و جوانان معیوب، اطفال و جوانان با پیشینه های فرهنگی و لسانی متنوع، کسانی که قادر به زندگی در خانه نیستند، و اطفال و جوانان لرزین، همجنس گرا، دوجنسه، ترنسجنس و دوجنسه دارد.
- 5.4 این سازمان توجه خاصی به نیازهای اطفال و جوانان بومی دارد و محیط امن فرهنگی را برای آنها فراهم/ترویج می کند.

نکات کلیدی

- اطفال توانایی ها، ویژگی ها، مهارت ها و تجربیات زندگی منحصر به فردی دارند. تفاوت در پیشینه، شخصیت و باورها، چگونگی تجربه یک طفل از جهان و نیازهای او را شکل می دهد.
- سازمان ها و جوامع زمانی قوی تر می شوند که به تنوع ارزش و احترام قائل شوند، زیرا اطفال می توانند به فرصت ها برای تحقق استعداد های خود دسترسی پیدا کنند.
- تجربیات منفی مانند محروم سازی و تبعیض می تواند مضر تمام شود، خطر آسیب و آزار به طفل را افزایش دهد و در صورت داشتن کدام نگرانی، احتمال صدا بلند کردن طفل را کاهش دهد.
- برابری حالتی از انصاف است که در آن همه اطفال می توانند آزادانه و به طور مساوی در همه زمینه های زندگی، صرف نظر از پیشینه، ویژگی ها یا اعتقادات شان شرکت کنند. در سازمان های ایمن طفل، این بدان معناست که ایمنی طفل به شرایط شان از جمله موقعیت اجتماعی یا اقتصادی، پیشینه فرهنگی یا توانایی های آنها بستگی ندارد.
- یک سازمان ایمن برای اطفال تنوع را به رسمیت می شناسد و به آن احترام قائل می شود و درک می کند که بعضی از اطفال بیش از دیگران در موارد آزار و اذیت آسیب پذیر هستند. این سازمان دارای پالیسی ها و عملکردهایی است که تضمین می کند اطفال به روابط، مهارت ها، دانش و منابعی که برای ایمن بودن به اندازه همسالان خود نیاز دارند، دسترسی دارند.
- ارائه معلومات، از جمله معلومات در مورد حمایت های موجود و رسیدگی ها به شکایت، که قابل دسترس، از نظر فرهنگی ایمن و به آسانی قابل درک باشد، مستلزم درک این می باشد که چگونه نیازهای ارتباطی اطفال بر اساس قابلیت های فردی و مرحله رشد آنها متفاوت است.
- دسترسی طفل به پروسه شکایات سازمان شما نباید به دلیل پیشینه، ویژگی ها یا تجربه زندگی آنها محدود شود. مهم است که همه اطفال بتوانند شکایت کنند یا نگرانی خود را مطرح کنند.

- سازمان‌ها باید شرایط متنوع اطفال و همچنین حق آنها را برای رفتار عادلانه درک کنند. این شامل توجه به نیازهای زیر است:
  - اطفال دارای معیوبیت - یک سازمان ایمن برای اطفال، اطفال معیوب را توانمند می‌کند. این سازمان در مورد توانایی‌های طفل به طور کلیشه‌ای یا فرضی برخورد نمی‌کند، بلکه تشخیص می‌دهد که هر طفل متفاوت است و ناتوانی و جهان را بطور متفاوت تجربه می‌کند.
  - اطفال با پیشینه‌های فرهنگی و لسانی متنوع - یک سازمان ایمن اطفال برای درک لسان و نیازهای فرهنگی گام برمی‌دارد و ساختارها و نورم‌های متنوع خانواده را در نظر می‌گیرد.
  - کسانی که نمی‌توانند در خانه زندگی کنند - دلایل متعددی وجود دارد که چرا اطفال امکان دارد نتوانند در خانه زندگی کنند. ترتیبات زندگی آنها می‌تواند متفاوت باشد، از جمله زندگی رسمی یا غیر رسمی با اقوام یا دوستان (مراقبت از خویشاوندی)، فرزندخواندگی یا مراقبت‌های مسکونی. امکان دارد شما از ترتیبات زندگی طفل آگاه نباشید، اما مهم است که سازمان خود را برای همه اطفال بدون در نظر گرفتن شرایط آنها ایمن و پذیرا بسازید.
  - اطفال و جوانان لزبین، همجنس‌گرا، دوجنس‌گرا، تراجنسیتی، اینترسکس، غیر معمولی، دارای تنوع جنسیتی و غیر مرد و زن - اطفال و جوانان می‌توانند جنس، جنسیت و هویت جنسی خود را به روش‌های مختلف تجربه و ابراز کنند. برای اینکه اطفال و جوانان LGBTIQ احساس امنیت کنند و در سازمان شما ایمن باشند، باید فعالانه نشان دهید که از آنها استقبال می‌کنید و برای آنها ارزش قائل هستید و واضح بسازید که اقدامات لازم را برای محافظت از آنها در برابر سوء استفاده و آسیب انجام خواهید داد.
  - اطفال بومی - سازمان‌ها باید از حقوق اطفال برای لذت بردن و احساس ارتباطشان با فرهنگ و جامعه خود حمایت کنند، از آسیب‌های ناشی از نژادپرستی در امان باشند و به خدمات و سازمان‌های ایمن فرهنگی دسترسی داشته باشند. معلومات دقیق‌تری در مورد ایجاد یک محیط امن فرهنگی برای اطفال بومی در [راهنمای ایجاد یک سازمان امن برای اطفال](#) وجود دارد.

نشانه‌های انطباق

کمیسیون هنگام ارزیابی این معیار چه چیزی را در نظر خواهد گرفت؟

اگر سازمان‌ها این اسناد را تهیه کنند و این اقدامات را به گونه‌ای انجام دهند که سازمان را برای دستیابی به این معیار حمایت کند، عموماً مقررات را مراعات می‌کنند.²⁰

²⁰ ماهیت یا ویژگی‌های سازمان شما امکان دارد به این معنی باشد که باید اقدام متفاوت با آنچه در این راهنما پیشنهاد شده است انجام دهید. اگر چنین است، امکان دارد لازم باشد توضیح دهید که چگونه رویکرد شما با نتایج و حداقل الزامات معیارها مطابقت دارد. بعضی از سکتورها و سازمان‌ها دارای تنظیم‌کنندگان-مشترک هستند که دستورالعمل‌های خاصی را صادر کرده‌اند. در مواردی که راهنمایی یک تنظیم‌کننده-مشترک در مورد معیارها در مورد سازمان شما تطبیق می‌شود و با این راهنما متفاوت است، سازمان شما باید از راهنمایی‌های آن تنظیم‌کننده-مشترک برای فعالیت‌تان در آن سکتور پیروی کند.

- موضوعات برای اطفال، از جمله معلومات در مورد طی مراحل شکایت و حمایت، قابل دسترس، مناسب-عمر و در انواع وسیعی از لسان ها و قالب ها در صورت لزوم در دسترس هستند. تنها وابسته به اسناد نوشتاری نبوده، به ویژه برای اطفالی که نابینا هستند یا اختلال بینایی دارند، یا اطفالی که نمی توانند بخوانند. (5.2)
- پالیسی ایمنی و تندرستی طفل اینگونه شرح می دهد:
  - تعهد سازمان به برابری و فراگیری (5.1)
  - چگونه سازمان نیازهای متنوع همه اطفال را تشخیص داده و به آنها احترام می گذارد (5.1)
  - چگونه سازمان راه هایی را برای اطفال یا خانواده های آنها فراهم می کند تا نیازهای فردی آنها را شناسایی کنند (5.1)
  - چگونه سازمان به اطفال دسترسی به معلومات، حمایت و پروسه های شکایت را به روش هایی که از نظر فرهنگی ایمن، قابل دسترس و قابل درک باشد، فراهم می کند (5.2)
  - چگونه سازمان از برابری حمایت می کند و تغییرات معقولی را برای حمایت از مشارکت همه اطفال و جوابگویی به تمام نیازهای اطفال ایجاد می کند (5.1, 5.3, 5.4)
  - چگونه سازمان از برابری برای همه اطفال حمایت می کند و از طفل آزاری و آسیب ناشی از تبعیض بر اساس ناتوانی، نژاد، قومیت، مذهب، جنسیت، وضعیت بین جنسیتی، هویت جنسی یا گرایش جنسی جلوگیری می کند. (5.1, 5.3, 5.4)

اقدامات

- سازمان اقداماتی را برای درک شرایط و نیازهای متنوع اطفالی که با آنها سروکار دارند یا امکان دارد در آن سازمان شرکت کنند، انجام می دهد. (5.1, 5.3)
- کارمندان و داوطلبان:
  - معلومات و راهنمایی در مورد شرایط مختلف اطفال، چگونگی شناسایی عواملی که می تواند آسیب پذیری طفل را در برابر آسیب افزایش دهد، و چگونگی ارتقای عدالت و ایمنی برای همه اطفال برایشان ارائه شده است.
  - برای حمایت و رسیدگی به اطفالی که آسیب پذیری را تجربه می کنند، اقداماتی انجام می دهند، از جمله تحقیق و جوابگویی در مواردی که نشانگرهایی از افزایش آسیب پذیری وجود دارد.
  - برای حفظ عدالت برای همه اطفال، ارتقای ایمنی اطفال و جلوگیری از سوء استفاده و آسیب به اطفال اقدام می کنند. (5.1, 5.3, 5.4)
- رهبران توقعات روشنی در مورد دستیابی به برابری و احترام به تنوع تعیین می کنند. (5.1 و پیوندها به 2.2)
- این سازمان اطمینان می دهد که همه اطفال به طور منطقی برای شرکت کردن حمایت می شوند. (5.1)

معیار 6: افرادی که با اطفال و جوانان کار می کنند مناسب بوده و حمایت می شوند تا ارزش های ایمنی و آسایش طفل را در عمل نشان دهند.

در انطباق با معیار 6 ایمنی طفل، یک سازمان باید حداقل از موارد زیر اطمینان حاصل کند:

- 6.1 استخدام، از جمله تبلیغات، بررسی معرف و بررسی سوابق کارمندان و داوطلبان پیش از استخدام، تاکید بر ایمنی و آسایش طفل.
- 6.2 کارمندان و داوطلبان مربوطه چک های فعلی کار با اطفال یا بررسی های سوابق مشابه دارند.
- 6.3 همه کارمندان و داوطلبان آشناسازی مناسبی دریافت می کنند و از مسئولیت های خود در قبال اطفال و جوانان، از جمله نگهداری سوابق، به اشتراک گذاری معلومات و مسئولیت راپور دهی آگاه هستند.
- 6.4 نظارت متداوم و مدیریت افراد بر ایمنی و آسایش اطفال متمرکز است.

نکات کلیدی

- شیوه های خوب استخدام و پروسه های قوی بررسی سوابق نقش حیاتی در جلوگیری از آسیب به اطفال دارند.
- استخدام با روشن بودن سازمانها در مورد نقش و مسئولیتهای هر کارمند و داوطلب در موقعیت و نوع تماس آنها با اطفال آغاز می شود. این به سازمان ها کمک می کند تا صلاحیت ها، تجربه و ویژگی هایی را که متقاضیان باید داشته باشند شناسایی کنند.
- تبلیغات های شغلی باید تعهد سازمان به ایمنی و آسایش اطفال را به وضوح بیان کند.
- چک کار با اطفال از کار کردن یا کار داوطلبانه افراد با اطفال در صورتی که ارزیابی سوابق آنها نشان می دهد که امکان دارد خطر غیرقابل توجیهی برای اطفال ایجاد کند، جلوگیری می کند. بعضی افراد طبق قانون مکلف به داشتن یک چک معتبر هستند. سازمان ها همچنین امکان دارد تعیین کنند که افراد را ملزم به داشتن یک چک معتبر به عنوان بخشی از پروسه بررسی سوابق شان کنند، حتی اگر این کار طبق قانون الزامی نباشد.
- چک کار با اطفال ابزار مفیدی برای ایمن نگه داشتن اطفال در سازمان شما است. اما، این چک کردن مناسب بودن یک فرد برای کار یا مراقبت از اطفال در یک نقش خاص را ارزیابی نمی کند. سعی کنید یک مفهوم ارزش های متقاضی را برای ارزیابی مناسب بودن آنها درک کنید.
- عدم بررسی درست معرف می تواند ایمنی طفل را به خطر بیندازد. بررسی معرف به شما این امکان را می دهد معلومات متقاضی را تأیید کنید و هرگونه نگرانی را که امکان دارد در مورد جواب آنها در مصاحبه داشته باشید بررسی کنید.
- کارمندان و داوطلبان باید به طور مناسب با نقش های خود و سازمان آشنا شوند، تا آنها مسئولیت های خود را در قبال اطفال و چگونگی ایجاد یک محیط امن برای آنها درک کنند. این باید شامل ارائه یک نمای کلی از پالیسی و کد رفتار ایمنی و آسایش اطفال سازمان شما باشد.
- پروسه آشناسازی همچنین باید شامل معلومات مربوط به پالیسی رسیدگی به شکایات، راپور دهی، نگهداری سوابق و تعهدات به اشتراک گذاری معلومات سازمان شما باشد. کارمندان و

داوطلبان باید معلومات روشنی در مورد آنچه که در صورت داشتن نگرانی ایمنی یا سلامتی طفل انجام دهند، دریافت کنند.

- نظارت بر کارمندان و داوطلبان با معیارهای عملکردی واضح و جلسات منظم بین مدیران و کارمندان و داوطلبان برای بحث در مورد مسائل و طرح نگرانی‌ها، ایمنی و آسایش اطفال را ارتقا می‌دهد. نظارت منظم مدیران را قادر می‌سازد تا قبل از اینکه آسیبی به اطفال وارد شود، نظر بدهند و به هرگونه رفتار ناامن یا نگران‌کننده کارمندان و داوطلبان رسیدگی کنند.

نشانه‌های انطباق

کمیسیون هنگام ارزیابی این معیار چه چیزی را در نظر خواهد گرفت؟

اگر سازمان‌ها این اسناد را تهیه کنند و این اقدامات را به گونه‌ای انجام دهند که سازمان را برای دستیابی به این معیار حمایت کند، عموماً مقررات را مراعات می‌کنند.²¹

اسناد

- تبلیغات استخدامی شامل تعهد سازمان به ایمنی و آسایش اطفال است. (6.1)
- توضیحات موقعیت کاری انتظارات روشنی را در مورد الزامات نقش، وظایف و مسئولیت‌های مربوط به ایمنی و آسایش طفل تعیین می‌کند. (6.1)
- استخدام سازمانی، منابع بشری و پالیسی‌های داوطلبانه موارد زیر را شرح می‌دهند:
  - شیوه‌های استخدامی که سازمان را برای انتصاب افراد مناسب برای کار با اطفال حمایت می‌کند (6.1)
  - روش‌های بررسی سوابق قبل از استخدام از جمله مصاحبه گرفتن، بررسی معرف، چک کار با اطفال و سایر بررسی‌های ثبت نام یا پیشینه (6.2)
  - الزامات برای یک پروسه آشناسازی در مورد اقدامات ایمنی طفل سازمان (6.3)
  - نحوه نظارت و شیوه‌های مدیریت افراد از ارزیابی مداوم شایستگی افراد برای کار با اطفال حمایت می‌کند. (6.4)
- مدارک پروسه آشناسازی برای کارمندان و داوطلبان عبارتند از:
  - کد رفتاری
  - پالیسی ایمنی و آسایش طفل
  - معلومات سازمان در مورد اقدامات ایمنی اطفال و پروسه شکایات و همچنین راپور دهی، نگهداری سوابق و تعهدات به اشتراک گذاری معلومات. (6.3 و پیوندها به 8.1)

²¹ ماهیت یا ویژگی‌های سازمان شما امکان دارد به این معنی باشد که باید اقدام متفاوت با آنچه در این راهنما پیشنهاد شده است انجام دهید. اگر چنین است، امکان دارد لازم باشد توضیح دهید که چگونه رویکرد شما با نتایج و حداقل الزامات معیارها مطابقت دارد. بعضی از سکتورها و سازمان‌ها دارای تنظیم‌کنندگان-مشترک هستند که دستورالعمل‌های خاصی را صادر کرده‌اند. در مواردی که راهنمایی یک تنظیم‌کننده-مشترک در مورد معیارها در مورد سازمان شما تطبیق می‌شود و با این راهنما متفاوت است، سازمان شما باید از راهنمایی‌های آن تنظیم‌کننده-مشترک برای فعالیت‌تان در آن سکتور پیروی کند.

- الزامات ایمنی و آسایش طفل در هر نقش قبل از استخدام کارمندان و داوطلبان جدید ارزیابی می شود. این شامل موارد ذیل میشود:
  - کیفیت ها، تجربه و ویژگی های مورد نیاز
  - وظایف و مسئولیت ها با اطفال
  - تدابیر لازم برای مدیریت هرگونه طفل آزاری یا خطرات آسیب از جمله الزامات بررسی سوابق، آموزش و نظارت. (6.1)
- معلومات و راهنمایی هایی در مورد نحوه اولویت بندی ایمنی طفل درپروسه استخدام، از جمله نحوه شناسایی و مدیریت هرگونه نگرانی ایمنی طفل که از طریق درخواست، مصاحبه و پروسه بررسی سوابق مطرح می شود، به کارمندان استخدام ارائه می شود. (6.1)
- پروسه های استخدام عبارتند از:
  - مجموعه ای از سوالات مصاحبه مبتنی بر ارزش ها برای ایجاد شایستگی در مورد کار با اطفال
  - روش های بررسی سوابق قبل از استخدام، از جمله چک معرف، چک کار با اطفال و سایر بررسی های ثبت نام یا پیشینه
  - تأییدیه ی که نیازمند کیفیت، ثبت نام و چک کار با اطفال می باشند، معتبر و به روز هستند
  - نگهداری سوابق پروسه استخدام (6.1)
- نظارت و مدیریت افراد شامل بازبینی های منظم برای بررسی اینکه آیا کارمندان از کدهای رفتار و سایر پالیسی های ایمنی طفل پیروی می کنند یا نه. (6.4)
- راهنمایی برای مدیران افراد در مورد اقداماتی که در هنگام مدیریت کارمندان یا داوطلبانی که رفتارشان نگرانی های ایمنی طفل را افزایش می دهد، انجام دهند. (6.4)
- کیفیت ها، چک کار با اطفال و سایر بررسی های ثبت نام یا بررسی مداوم سوابق به طور منظم برای تغییرات بررسی می شوند و هنوز معتبر هستند. زمانی که مدارک تحصیلی، چک کار با اطفال یا سایر راجستر یا بررسی های مداوم سوابق دیگر معتبر نباشد، برای مدیریت خطرات برای اطفال اقدام می شود. (6.2)
- کارمندان و داوطلبان با توجه به الزامات، وظایف، خطرات و مسئولیت های هر نقش در رابطه با ایمنی و آسایش طفل، پروسه آشناسازی را دریافت می کنند. این آشناسازی اقدامات ایمنی اطفال و پروسه شکایات و همچنین راپور دهی، نگهداری سوابق و تعهدات به اشتراک گذاری معلومات را پوشش می دهد. (6.3)

معيار 7: متمرکز بودن پروسه های مربوط به شکایات و نگرانی ها بر اطفال

در مطابقت با معيار 7 ایمنی طفل، یک سازمان باید حداقل از موارد زیر اطمینان حاصل کند:

- 7.1 این سازمان دارای یک پالیسی رسیدگی به شکایات قابل دسترس و متمرکز بر طفل است که به وضوح نقش ها و مسئولیت های رهبری، کارمندان و داوطلبان، رویکردهای رسیدگی به انواع مختلف شکایات، نقض پالیسی های مربوطه یا کد رفتار و مسئولیت برای اقدام کردن و راپور دهی را مشخص می کند.
- 7.2 طی مراحل های رسیدگی موثر به شکایات توسط اطفال و جوانان، خانواده ها، کارمندان و داوطلبان درک می شود و از نظر فرهنگی ایمن هستند.
- 7.3 شکایات جدی گرفته شده و فوری و به طور کامل به آنها جواب داده می شود.
- 7.4 این سازمان پالیسی ها و طرزالعمل هایی ایجاد کرده است که راپور شکایات و نگرانی ها را به مقامات مربوطه، چه از نظر قانونی مستلزم راپوردهی باشد یا نه، رسیدگی می کند و با تطبیق کنندگان قانون همکاری می کند.
- 7.5 تعهدات مربوط به راپور دهی، حریم خصوصی و قانون استخدام رعایت شده است.

نکات کلیدی

- یک طی مراحل رسیدگی به شکایات متمرکز بر طفل، سازمان ها را ملزم می کند که یک فرهنگ مثبت شکایت کردن را دارا باشند. این به این معناست که سازمان شما راپور دادن نگرانی ها را تشویق می کند و از آن استقبال می کند، به شکایات به صورت فوری، کامل و منصفانه جواب می دهد و اقدامات فوری برای محافظت از اطفال در معرض خطر انجام می دهد.
- پالیسی رسیدگی به شکایات سازمان شما باید طی مراحل را برای بزرگسالان و همچنین اطفال برای طرح شکایت یا ایجاد نگرانی ایمنی طفل مشخص کند. پروسه شکایت امکان دارد برای بزرگسالان و اطفال متفاوت باشد.
- پالیسی رسیدگی به شکایات باید سوء استفاده و آسیب های احتمالی به اطفال توسط بزرگسالان و سایر اطفال را تحت پوشش قرار دهد.
- پالیسی رسیدگی به شکایات باید انواع مختلف شکایات یا رفتارهایی را که باید راپور داده شود مشخص کند و راهنمایی روشنی در مورد آنچه باید راپور داده شود، از جمله تعهدات راپوردهی اجباری ارائه کند. باید مشخص باشد که به چه کسی می توان راپور داد.
- پالیسی رسیدگی به شکایات و طی مراحل های سازمان شما باید برای کارمندان و داوطلبان، اطفال و خانواده های آنها به آسانی قابل دسترسی باشد. شما امکان دارد تصمیم بگیرید که یک پالیسی یا طی مراحل مستقلى را که برای اطفال ایجاد شده و در دسترس آنها باشد، ایجاد کنید. این می تواند یک فلوچارت ساده یا پوستری باشد که معلومات روشنی را در مورد کارهایی که اطفال در صورت داشتن شکایت یا نگرانی می توانند انجام دهند، در اختیار آنها قرار می دهد. شما همچنین می توانید انتخاب کنید که معلومات جداگانه ای برای خانواده ها ایجاد کنید.

- با اطفالی که شکایت و نگرانی های ایمنی را مطرح می کنند یا سوء استفاده را فاش می کنند باید با احتیاط برخورد شود و حمایت شود. راهنمایی باید در دسترس کارمندان و داوطلبان باشد تا بدانند چگونه این کار را انجام دهند.
- پس از طرح شکایت یا نگرانی ایمنی، اقدام برای اولویت بندی ایمنی اطفال باید در کانون توجه سازمان قرار گیرد. ارزیابی هر گونه خطر فوری بسیار مهم است تا بتواند گام های بعدی سازمان شما را راهنمایی کند.
- پالیسی رسیدگی به شکایات شما باید به طی مراحل راپور افشای معلومات، شکایات و نگرانی های ایمنی هم در داخل سازمان شما و هم به مقامات بیرونی رسیدگی کند.
- پالیسی رسیدگی به شکایات شما باید از سازمان شما برای انجام تحقیقات درباره شکایات حمایت کند و باید شامل مدیریت متداوم خطر، طی مراحل های منصفانه و شفاف و راهنمایی در مورد نحوه مدیریت تضاد منافع باشد.
- سازمان شما باید با پولیس و ویکتوریا، سازمان حفاظت از اطفال، این کمیسیون و سایر مقاماتی که در رسیدگی به شکایات و نگرانی ها نقش دارند همکاری کند تا ایمنی اطفال در اولویت قرار گیرد. آنها امکان دارد نیاز به تحقیق داشته باشند و از حمایت و کمک سازمان شما برای شناسایی و تماس با شاهدان و جمع آوری یا حفظ شواهد بهره مند شوند.
- بخش مهمی از حل و فصل یک شکایت یا نگرانی ایمنی داشتن یک نتیجه واضح است. این به این معناست که سازمان شما پس از بررسی دقیق موضوع و شواهد، تصمیم می گیرد که چه کاری انجام دهد، این تصمیم را به افراد مربوطه ابلاغ میکند و سپس اقدام مناسب را انجام می دهد.
- محرمانگی برای پروسه های شکایت مهم است. وقتی مردم می خواهند شکایت کنند، می توانند نگرانی هایی در مورد محرمانگی و حفظ حریم خصوصی داشته باشند. آنها امکان دارد بخواهند ناشناخته بمانند، یا امکان دارد نخواهند معلومات با مقاماتی مانند پولیس به اشتراک گذاشته شود. بعضی اوقات نمی توان محرمانگی را حفظ کرد، چه برای حمایت از اطفال و چه برای اینکه بتوان با موضوع شکایت منصفانه برخورد کرد. پالیسی رسیدگی به شکایات شما باید توضیح دهد که چگونه باید محرمانگی را هنگام ارائه شکایت مدیریت کرد.
- معلومات شخصی که طفل یا فرد دیگری را که با یک شکایت مرتبط است شناسایی می کند، فقط زمانی باید توسط سازمان افشا شود که طبق قوانین مربوطه مجاز باشد.
- پالیسی رسیدگی به شکایات و طی مراحل های سازمان شما باید با هر گونه تعهدات قانون استخدامی که در مورد کارمندان و داوطلبان شما تطبیق می شود، مطابقت داشته باشد. باید اطمینان حاصل کنید که هرگونه تحقیق در مورد رفتار یک کارمند از نظر رویه ای منصفانه است.

کمیسیون هنگام ارزیابی این معیار چه چیزی را در نظر خواهد گرفت؟

اگر سازمان ها این اسناد را تهیه کنند و این اقدامات را به گونه ای انجام دهند که سازمان را برای دستیابی به این معیار حمایت کند، عموماً مقررات را مراعات می کنند.²²

اسناد

- پالیسی رسیدگی به شکایات به راحتی قابل درک، از نظر فرهنگی ایمن، قابل دسترس و متمرکز بر طفل است. پالیسی رسیدگی به شکایات:
  - شامل معلوماتی در مورد اینکه بزرگسالان و اطفال چگونه می توانند شکایت کنند و سازمان چگونه به شکایات جواب می دهد و به روشی سریع و کامل بررسی می کند (7.1، 7.2، 7.3).
  - یک پروسه شکایت ایجاب می کند که برای تنوع کاملی از اطفال، کارمندان، داوطلبان، خانواده ها و جوامع قابل دسترسی باشد (7.1)
  - سوء استفاده و آسیب ادعایی به اطفال توسط بزرگسالان و سایر اطفال را تحت پوشش قرار می دهد (7.1، 7.4)
  - نقض قوانین کد رفتاری سازمان (7.1) را تحت پوشش قرار می دهد.
  - مشخص می کند که چه حمایت و کمکی برای شکایت کنندگان ارائه خواهد شد (7.1)
  - به تشریح چگونگی مدیریت خطرات برای اطفال هنگام طرح شکایت و انجام تحقیقات می پردازد (پیوندهای معیار 9)
  - تعهدات نگهداری سوابق را تحت پوشش قرار می دهد (7.2 و پیوندها به 2.6)
  - از برآورده نمودن الزامات مربوط به حفظ حریم خصوصی و قانون استخدام حمایت می کند. (7.5)
- اسناد، به صورت چاپی یا آنلاین، طی مراحل شکایات را برای کارمندان، داوطلبان، اطفال، خانواده ها و جوامع توصیف می کنند. (7.1، 7.2)
- پالیسی ها و طرز العمل ها شامل معلوماتی درباره زمان راپوردادن شکایات به مقامات، از جمله پولیس و ویکتوریا، سازمان حفاظت از اطفال و کمیسیون اطفال و جوانان می شود. (7.5)
- پالیسی های انضباطی از سازمان حمایت می کنند تا در هنگام طرح شکایت اقدام کند. (7.1)

اقدامات

- این سازمان معلوماتی را در مورد نحوه ارائه شکایت در دسترس و قابل دسترس همه افراد مرتبط با سازمان قرار می دهد. (7.2، 7.4)

²² ماهیت یا ویژگی های سازمان شما امکان دارد به این معنی باشد که باید اقدام متفاوت با آنچه در این راهنما پیشنهاد شده است انجام دهید. اگر چنین است، امکان دارد لازم باشد توضیح دهید که چگونه رویکرد شما با نتایج و حداقل الزامات معیارها مطابقت دارد. بعضی از سکتور ها و سازمان ها دارای تنظیم کنندگان-مشترک هستند که دستورالعمل های خاصی را صادر کرده اند. در مواردی که راهنمایی یک تنظیم کننده-مشترک در مورد معیارها در مورد سازمان شما تطبیق می شود و با این راهنما متفاوت است، سازمان شما باید از راهنمایی های آن تنظیم کننده-مشترک برای فعالیت تان در آن سکتور پیروی کند.

- این سازمان به کارمندان و داوطلبان حمایت و معلوماتی در مورد اینکه چه چیزی را و چگونه راپور دهند، از جمله به مقامات بیرون از سازمان ارائه می دهد. (7.1، 7.3، 7.4)
- شکایات جدی گرفته می شوند، به این معنی که سازمان به طور مداوم:
  - هر گونه خطر را برای اطفال شناسایی نموده و مدیریت می کند
  - به شکایات به سرعت و به طور کامل جواب می دهد
  - ایمنی اطفال را در اولویت قرار می دهد و همچنین به تعهدات مربوط به حریم خصوصی و قانون استخدام عمل می کند
  - از همه افراد شامل در پروسه شکایات حمایت می کند
  - شکایات ادعایی سوء استفاده یا آسیب به اطفال و نگرانی در مورد ایمنی اطفال را به مقامات راپور می دهد و با مجریان قانون همکاری می کند. (7.1، 7.3، 7.4، 7.5 و پیوندها به معیار 9)
- سوابق شکایات ارائه شده به سازمان، از جمله نگرانی های مطرح شده در مورد ایمنی اطفال و افشای موارد سوء استفاده یا آسیب های احتمالی به اطفال و اقدامات انجام شده برای رسیدگی، نگهداری می شود. (7.3 و پیوندها به 2.6)
- هنگام طراحی و بازبینی پالیسی ها و طرزالعمل های رسیدگی به شکایات با اطفال، خانواده ها و جوامع مشاوره می شود. (7.2 و پیوند به 4.3)
- سازمان پالیسی ها و طرزالعمل های رسیدگی به شکایات را در فواصل زمانی منظم بازبینی می کند. (7.1 و پیوندها به 10.1)

معیار 8: کارمندان و داوطلبان به دانش، مهارت و آگاهی مجهز هستند تا اطفال و جوانان را از طریق تعلیم و تربیه مداوم محفوظ نگهدارند

در مطابقت با معیار 8 ایمنی طفل، یک سازمان باید حداقل از موارد زیر اطمینان حاصل کند:

- 8.1 کارمندان و داوطلبان برای اجرای مؤثر پالیسی ایمنی و آسایش اطفال سازمان آموزش دیده و حمایت می شوند.
- 8.2 کارمندان و داوطلبان آموزش و معلومات دریافت می کنند تا نشانگر های آسیب طفل از جمله آسیب های ناشی از سایر اطفال و جوانان را تشخیص دهند.
- 8.3 کارکنان و داوطلبان آموزش و معلومات دریافت می کنند تا به طور مؤثر به مسائل ایمنی و آسایش اطفال جواب دهند و از همکارانی که آسیب را افشا می کنند حمایت کنند.
- 8.4 کارمندان و داوطلبان آموزش و معلوماتی در مورد چگونگی ایجاد محیط های فرهنگی امن برای اطفال و جوانان دریافت می کنند.

نکات کلیدی

- هنگامی که کارمندان و داوطلبان سازمان به درستی مطلع شده، آموزش دیده و حمایت می شوند، به احتمال زیاد از ارزش های ایمنی طفل سازمان حمایت می کنند و احتمال بیشتری وجود دارد که نگرانی های خود را به مدیر یا مسئول ایمنی طفل راپور دهند.
- داشتن یک پالیسی ایمنی و آسایش طفل به تنهایی از اطفال در برابر سوء استفاده و آسیب محافظت نمی کند. سازمان ها باید کارمندان و داوطلبان خود را به دانش و مهارت های لازم برای ایمن نگه داشتن اطفال مجهز کنند. این به معنای ارائه تعلیم و تربیه مداوم به کارمندان و داوطلبان است تا آنها بتوانند در هنگام انجام وظایف خود از آن استفاده کنند.
- یک سازمان امن برای اطفال از کارمندان و داوطلبان خود برای شناسایی عللیمی که امکان دارد طفل آزار یا آسیب ببیند، حمایت می کند. بعضی اوقات یک طفل اگر آسیب دیده باشد، امکان دارد به کسی بگوید، اما در مواقع دیگر کارمندان و داوطلبان باید متوجه تغییرات در رفتار، احساسات یا ظاهر فیزیکی آنها باشند.
- یک سازمان ایمن برای اطفال همچنین آموزش و معلوماتی را به کارمندان و داوطلبان خود ارائه می دهد تا آنها بتوانند به طور مؤثر به مسائل مربوط به آسایش و ایمنی طفل، از جمله حمایت از اطفال و جواب به هرگونه افشاگری که انجام می دهند، جواب دهند.
- دریافت افشای آسیب به طفل می تواند هم ناراحت کننده و هم استرس زا باشد. این به این معناست که برای کارمندان و داوطلبان مفید است که بدانند از چه کسانی می توانند راهنمایی و حمایت دریافت کنند و چگونه از همکاران خود حمایت کنند.
- کارمندان و داوطلبان برای برداشتن گام های فعال به راهنمایی نیاز دارند تا مطمئن شوند که مردم بومی و مردم با پیشینه های فرهنگی و لسانی متنوع احساس می کنند که به فرهنگ و هویت آنها احترام گذاشته می شود، نژادپرستی تحمل نمی شود، و در از خود-بودن شان احساس امنیت می کنند.

- آموزش و معلومات برای کارمندان و داوطلبان در مورد مسائل ایمنی طفل، از جمله نشانگر های آسیب، امکان دارد با مشکل مواجه شود، به ویژه برای بازماندگان طفل آزاری. رویکرد آگاهانه از روان زخم (trauma) شامل درک تأثیرات روان زخم و استرس بر یک شخص و حساس بودن به ماهیت معلومات ارائه شده و نحوه ارائه آن است. این رویکرد برای محافظت افراد از آسیب بیشتر ضرورت است.

نشانگر های انطباق

کمیسیون هنگام ارزیابی این معیار چه چیزی را در نظر خواهد گرفت؟

اگر سازمان ها این اسناد را تهیه کنند و این اقدامات را به گونه ای انجام دهند که سازمان را برای دستیابی به این معیار حمایت کند، عموماً مقررات را مراعات می کنند.²³

اسناد

- یک پلان اقدام آموزشی برای کارمندان و داوطلبان شامل آموزش در موارد زیر است:
  - پالیسی ایمنی و آسایش طفل (8.1)
  - شناسایی نشانگر های طفل آزاری و آسیب (8.2)
  - نحوه حمایت از فردی که در مورد آسیب رساندن به طفل افشاگری می کند (8.3)
  - نحوه جوابگویی به مسائل ایمنی طفل از جمله الزامات راپور داخلی و بیرونی، اطلاع رسانی به خانواده ها و سرپرستان و مدیریت خطرات برای اطفال (8.3)
  - نحوه حمایت از ایمنی فرهنگی (8.4)
- مواد راهنما (مانند پالیسی ها، طرزالعمل ها، دستورالعمل ها، ورق های معلوماتی و پوسترها) برای کارمندان و داوطلبان در موارد ذیل راهنمای فراهم میکند:
  - شناسایی نشانگر های طفل آزاری و آسیب، از جمله مواردی که توسط اطفال دیگر ایجاد می شود (8.2)
  - نحوه جوابگویی به مسائل ایمنی طفل از جمله الزامات راپور داخلی و بیرونی، اطلاع رسانی به خانواده ها و سرپرستان و مدیریت خطرات برای اطفال (8.3)
  - نحوه حمایت از فردی که آسیب به طفل را افشا می کند (8.3)
  - چگونگی ایجاد محیط های امن فرهنگی در سازمان (8.4)
- یک ثبت سوابق تکمیل آموزشی توسط کارمندان و داوطلبان. (8.1، 8.2، 8.3، 8.4)

²³ ماهیت یا ویژگی های سازمان شما امکان دارد به این معنی باشد که باید اقدام متفاوت با آنچه در این راهنما پیشنهاد شده است انجام دهید. اگر چنین است، امکان دارد لازم باشد توضیح دهید که چگونه رویکرد شما با نتایج و حداقل الزامات معیارها مطابقت دارد. بعضی از سکتور ها و سازمان ها دارای تنظیم کنندگان-مشترک هستند که دستورالعمل های خاصی را صادر کرده اند. در مواردی که راهنمایی یک تنظیم کننده-مشترک در مورد معیارها در مورد سازمان شما تطبیق می شود و با این راهنما متفاوت است، سازمان شما باید از راهنمایی های آن تنظیم کننده-مشترک برای فعالیت تان در آن سکتور پیروی کند.

- رهبران به کارمندان و داوطلبان اطلاع می دهند که آموزش ایمنی اطفال اجباری است. (8.1، 8.2، 8.3، 8.4)
- آموزش به کارمندان و داوطلبان در مورد پالیسی ایمنی و سلامتی طفل در پروسه آشناسازی و در فواصل زمانی منظم ارائه می شود. (8.1)
- آموزش به کارمندان و داوطلبانی ارائه می شود که از توانایی خود برای موارد ذیل حمایت می کنند:
  - شناسایی نشانگرهای طفل آزاری و آسیب (8.2)
  - رسیدگی به مسائل ایمنی طفل از جمله الزامات راپور دهی داخلی و بیرونی، اطلاع رسانی به خانواده ها و سرپرستان و مدیریت خطرات برای اطفال (8.3)
  - حمایت از فردی که آسیب طفل را افشا می کند (8.2، 8.3)
  - ایجاد محیط های امن فرهنگی در سازمان (8.4)
- آموزش و راهنمایی در مورد ایمنی طفل عبارتند از:
  - متناسب با تعامل سازمان با اطفال و نیازهای اطفال در سازمان است
  - باخبر از روان زخم
  - به طور منظم ارائه می شود تا کارمندان و داوطلبان را قادر سازد مهارت ها و دانش خود را تازه نگه دارند.
  - به طور منظم بازبینی و به روز می شود تا موثر بماند. (8.1، 8.2، 8.3، 8.4)
- نظارت و مدیریت کارمندان و داوطلبان شامل شناسایی نیازهای آموزشی ایمنی طفل است. (8.1، 8.2، 8.3، 8.4)

معیار 9: محیط های فیزیکی و آنلاین ایمنی و آسایش را ارتقا می دهند و در عین حال فرصت آسیب دیدن اطفال و جوانان را به حداقل می رسانند.

در مطابقت با معیار 9 ایمنی طفل، یک سازمان باید حداقل از موارد زیر اطمینان حاصل کند:

- 9.1 کارمندان و داوطلبان بدون به خطر انداختن حق حریم خصوصی، دسترسی به معلومات، ارتباطات اجتماعی و فرصت های یادگیری، خطرات را در محیط های آنلاین و فیزیکی شناسایی و کاهش می دهند.
- 9.2 محیط آنلاین در مطابقت با کد رفتار سازمان و پالیسی ها و شیوه های ایمنی و آسایش اطفال استفاده می شود.
- 9.3 پلان های مدیریت خطر، خطر های ناشی از محیط سازمانی، فعالیت ها و محیط فیزیکی را در نظر می گیرند.
- 9.4 سازمان های که تسهیلات و خدمات را با اشخاص ثالث قرارداد می بندند، سیاست های تدارکاتی دارند که ایمنی اطفال و جوانان را تضمین می کند.

نکات کلیدی

- شناسایی و مدیریت خطر در سازمان ها گامی اساسی در ایمن نگه داشتن اطفال از آسیب است. با اتخاذ رویکرد مدیریت خطر، یک سازمان می تواند به طور فعال احتمال آسیب یا سوء استفاده از اطفال را کاهش دهد.
- از نظر معیارهای ایمنی طفل، «خطر» به معنای احتمال آسیب یا سوء استفاده از طفل در ارتباط با یک سازمان است. این شامل خطراتی برای اطفال از خود سازمان یا افراد شریک با آن است، خطراتی که به دلیل فعالیت های سازمان و آنهایی که در محیط های فیزیکی و آنلاین آن به وجود می آیند.
- همه سازمان ها باید خطرات بالقوه اطفالی را که با آن ها کار می کنند، تحلیل و درک کنند. مهم است که در مورد خطرات ایجاد شده توسط ساختار و فرهنگ سازمانی، فعالیت ها و محیط های فیزیکی و آنلاین و همچنین پرداختن به خطر های جدید در صورت بروز آنها فکر کنید.
- هنگام شناسایی و مدیریت خطر، مهم است که بین نیاز به مدیریت خطر آسیب و سوء استفاده در مقابل مزایای یک فعالیت یا رویکرد خاص برای اطفال تعادل ایجاد شود.
- تکنالوجی های آنلاین به طور مداوم در حال تغییر هستند و اطفال اکثراً در تطبیق با این تغییرات از والدین، سرپرستان و کارمندان سازمان پیشقدم هستند. رفتار آنلاین باید در کد رفتار سازمان شما پوشش داده شود، و پالیسی ها و شیوه های ایمنی و آسایش اطفال باید به محیط آنلاین نیز توجه داشته باشد.
- ترتیبات یا قراردادهای با اشخاص ثالث نیز می تواند خطرات ایمنی طفل را به همراه داشته باشد. آنها امکان دارد افراد ناشناس یا افرادی را که در سطح یکسانی از بررسی سوابق ایمنی طفل قرار ندارند، در تماس با اطفال شامل در سازمان قرار دهند.

- سازمان‌ها باید خطرات ارائه شده توسط اشخاص ثالث برای اطفال شرکت کننده در سازمان را بررسی، شناسایی و مدیریت کنند.
- **الگوهای ارزیابی و مدیریت خطر** برای کمک به سازمان‌ها برای تکمیل ارزیابی‌های خطر ایمنی طفل و پلان مدیریتی شان ایجاد شده‌اند.

نشانه‌های انطباق

کمیسیون هنگام ارزیابی این معیار چه چیزی را در نظر خواهد گرفت؟

اگر سازمان‌ها این اسناد را تهیه کنند و این اقدامات را به گونه‌ای انجام دهند که سازمان را برای دستیابی به این معیار حمایت کند، عموماً مقررات را مراعات می‌کنند.²⁴

اسناد

- ارزیابی خطر، خطرات طفل آزاری و آسیب را در محیط‌های فیزیکی و آنلاین مرتبط با سازمان شناسایی می‌کند. (9.1، 9.3)
- پلان‌های مدیریت خطر، اقداماتی را که سازمان برای پیشگیری یا کاهش هر خطر شناسایی شده طفل آزاری و آسیب انجام خواهد داد، فهرست می‌کند. (9.3)
- کد رفتار و پالیسی ایمنی و آسایش اطفال مشخص می‌کند که سازمان چگونه اطفال را در محیط‌های فیزیکی و آنلاین با مرجع خاص به فعالیت‌های پرخطر حفظ می‌کند. (9.2، 9.3)
- پالیسی‌های تدارکاتی در مورد تعامل با قراردادی‌های شخص ثالث، پروسه‌هایی را برای محافظت از اطفال در برابر خطرات طفل آزاری و آسیب، از جمله الزام به رعایت قوانین رفتاری سازمان و پالیسی ایمنی و آسایش اطفال، تعیین می‌کنند. (9.4)

اقدامات

- پلان‌های ارزیابی و مدیریت خطر توسط نظرات و نگرانی‌های کارمندان، داوطلبان و اطفال اطلاع‌رسانی می‌شود و به آنها جوابگو هستند. پلان‌ها نشان می‌دهند که سازمان نیاز به مدیریت خطر آسیب و سوءاستفاده علیه حقوق اطفال برای حفظ حریم خصوصی، دسترسی به معلومات، ارتباطات اجتماعی و فرصت‌های یادگیری را متعادل کرده است. (9.1، 9.3)
- به کارمندان و داوطلبان پلان‌های مدیریت خطر ارائه می‌شود تا از خطرات طفل آزاری و آسیب آگاه باشند و بدانند برای پیشگیری و کاهش آن‌ها چه اقداماتی باید انجام دهند. (9.1)
- اقداماتی توسط کارمندان و داوطلبان در سازمان برای پیشگیری و کاهش خطرات طفل آزاری و آسیب در صورت شناسایی انجام می‌شود. (9.1)

²⁴ ماهیت یا ویژگی‌های سازمان شما امکان دارد به این معنی باشد که باید اقدام متفاوت با آنچه در این راهنما پیشنهاد شده است انجام دهید. اگر چنین است، امکان دارد لازم باشد توضیح دهید که چگونه رویکرد شما با نتایج و حداقل الزامات معیارها مطابقت دارد. بعضی از سکتورها و سازمان‌ها دارای تنظیم‌کنندگان-مشترک هستند که دستورالعمل‌های خاصی را صادر کرده‌اند. در مواردی که راهنمایی یک تنظیم‌کننده-مشترک در مورد معیارها در مورد سازمان شما تطبیق می‌شود و با این راهنما متفاوت است، سازمان شما باید از راهنمایی‌های آن تنظیم‌کننده-مشترک برای فعالیت‌تان در آن سکتور پیروی کند.

- پلان های ارزیابی و مدیریت خطر به طور منظم مورد بازبینی قرار می گیرند تا آنها را تازه نگه دارند و درس هایی از شکایات، نگرانی ها و حوادث ایمنی را شامل می شوند. (9.1، 9.2)
- ترتیبات رهبری و حکمرانی سازمان تضمین می کند که ارزیابی و مدیریت خطر بر شناسایی، پیشگیری و کاهش خطرات طفل آزاری و آسیب متمرکز است. (پیوندهای 2.5)
- هنگام مذاکره قراردادها با اشخاص-ثالث، قراردادها شامل شرایطی است که به سازمان اجازه می دهد در صورتی که شخص ثالث معیارهای مورد انتظار ایمنی و آسایش طفل را برآورده نکند، اقدام صورت گیرد. (9.4)
- هنگامی که قراردادی های شخص-ثالث شامل هستند، سازمان اقداماتی را برای ارزیابی اینکه آیا مشارکت قراردادی های شخص ثالث خطرات طفل آزاری و آسیب را به همراه دارد یا خیر، انجام می دهد. (9.4)
- بسته به سطح خطر ناشی از قراردادی های شخص-ثالث، سازمان باید اقداماتی را برای پیشگیری یا کاهش خطرات طفل آزاری یا آسیب انجام دهد. اقدامات مناسب امکان دارد شامل موارد زیر باشد:
  - الزام قراردادی شخص-ثالث به پیروی از پالیسی ها و طرزالعمل های سازمان
  - نظارت بر انطباق قراردادی شخص-ثالث با معیارهای ایمنی طفل و/یا پالیسی ها و طرزالعمل های سازمان
  - همکاری با قراردادی های شخص-ثالث برای شناسایی، پیشگیری و کاهش خطرات طفل آزاری و آسیب
  - در مواردی که سازمانی قادر به مدیریت مناسب خطرات طفل آزاری و آسیب ناشی از قراردادی های شخص-ثالث نیست، فسخ قرارداد را در نظر بگیرید یا اقدامات مناسب دیگری را برای محافظت از اطفال انجام دهید. (9.4)
- در صورت نیاز، به کارمندان، داوطلبان، والدین، سرپرستان و اطفال معلوماتی در مورد ایمنی آنلاین و خطرات موجود در محیط آنلاین، مانند حقه بازی آنلاین (online grooming)، زورگویی سایبری و ارسال پیام های سکسی (sexting) ارائه می شود. از راپور دادن تجارب منفی یا نگرانی ها حمایت می شود. (9.2)

معيار 10: اجرای معیارهای ایمنی طفل به طور مرتب بررسی و بهبود می یابد

در مطابقت با معيار 10 ایمنی طفل، یک سازمان باید حداقل از موارد زیر اطمینان حاصل کند:

- 10.1 این سازمان به طور منظم شیوه های ایمنی طفل را بررسی، ارزیابی و بهبود می بخشد.
- 10.2 شکایات، نگرانی ها و حوادث ایمنی برای شناسایی علل و شکست های سیستماتیک برای اطلاع از بهبود متداوم تجزیه و تحلیل می شوند.
- 10.3 این سازمان یافته های بررسی های مربوطه را به کارمندان و داوطلبان، جامعه و خانواده ها و اطفال و جوانان راپور می دهد.

نکات کلیدی

- سازمان ایمن بودن برای اطفال را نمی توان به عنوان یک تمرین یکباره به دست آورد، بلکه نیازمند تلاش مداوم است. سازمان های ایمن برای اطفال دارای فرهنگ باز و شفاف هستند، از اشتباهات خود درس می گیرند و منافع اطفال را در اولویت قرار می دهند.
- بازبینی های منظم باید بررسی کنند که پالیسی ها، طرزالعمل ها و شیوه های شما مناسب، به روز شده و مؤثر هستند و اینکه به طور کامل توسط همه اجرا و مراعات می شوند.
- بازبینی سالیانه روش خوبی برای حفظ پالیسی ها و طرزالعمل های به روز و مؤثر است. در محیطی که به سرعت در حال تغییر است، امکان دارد نیاز به بازبینی مکرر باشد.
- بررسی شکایات، نگرانی ها و حوادث ایمنی برای بازبینی بسیار مهم است، معلوماتی در مورد اثربخشی سیستم ها و شیوه های ایمن اطفال سازمان شما ارائه می دهد و می تواند به شناسایی قسمت هایی که برای جلوگیری از سوء استفاده یا آسیب بیشتر نیاز به تغییرات دارند، کمک کند.
- در تجزیه و تحلیل شما از شکایات، نگرانی ها و حوادث ایمنی باید موارد زیر در نظر گرفته شوند:
  - علل یا مسائل اساسی در پشت هر موضوع
  - هرگونه نشانگری از شکاف یا شکست در پالیسی ها، طرزالعمل ها یا اقدامات شما
  - الگوهای رفتارها، تطبیق، حوادث یا موارد نزدیک به مرتکب شدن یک اشتباه
  - هرگونه نشانگری مبنی بر اینکه افراد سازمان شما امکان دارد متوجه نشوند که چگونه از پالیسی های ایمن طفل سازمان تان پیروی کنند
  - چه چیزی برای رسیدگی به مسائل شناسایی شده باید تغییر کند.
- هنگام راپور در مورد یافته های بازبینی، باید در نظر بگیرید که چگونه:
  - یافته ها را به موقع به اشتراک بگذارید تا فعال و معنادار باقی بمانند
  - یافته ها را به روش های مناسب-سن به اشتراک بگذارید و اطمینان حاصل کنید که دسترسی و درک آنها آسان است

- آموخته های حاصل از بازبینی ها را به اشتراک بگذارید و پلان هایی را برای تغییر یا به روز رسانی شیوه ها یا سیستم های ایمن طفل و زمان وقوع تغییرات و/یا بازبینی های بیشتر بیان کنید.
- به یاد داشته باشید که از حریم خصوصی افراد محافظت کنید و محرمانگی را همانطور که قانون ملزم می کند یا جایی که متعهد به انجام آن هستید حفظ کنید
- در نظر بگیرید که چگونه راپور دادن عمومی در مورد یک بازبینی امکان دارد بر طرف های شامل در هر حادثه ای که به آن اشاره شده است تأثیر بگذارد - به خصوص نیاز به هشدار دادن به قربانیان بازماندگان که راپور منتشر خواهد شد، را در نظر بگیرید.

نشانه های انطباق

کمیسیون هنگام ارزیابی این معیار چه چیزی را در نظر خواهد گرفت؟

اگر سازمان ها این اسناد را تهیه کنند و این اقدامات را به گونه ای انجام دهند که سازمان را برای دستیابی به این معیار حمایت کند، عموماً مقررات را مراعات می کنند.²⁵

اسناد

- تمام پالیسی ها و طرزالعمل ها دارای یک دوره بازبینی منظم هستند که در سند ذکر شده است. (10.1)
- راپورها هرگونه بازبینی ها و یافته های مربوط به ایمنی و سلامت طفل را مستند می کنند. (10.3)

اقدامات

- سوابق شکایات، نگرانی ها، ادعاها و اقدامات انجام شده برای رسیدگی نگهداری می شوند. (10.1، 10.2، 10.3)
- شکایات، نگرانی ها، حوادث ایمنی یا نقض مهم پالیسی (مانند کد رفتار) بررسی می شوند تا بفهمیم چه چیزی باعث این مشکل شده است و آیا نقصی در پالیسی ها، طرزالعمل ها و شیوه های سازمان وجود دارد که به مشکل کمک کرده است. در جاهایی که عیوب یا نقائص شناسایی می شوند، برای جلوگیری از تکرار وقوع مشکل، بهبودهایی انجام می شود. (10.1، 10.2)
- این سازمان به طور منظم پالیسی ها، طرزالعمل ها و شیوه های ایمن اطفال را بازبینی می کند و با در نظر گرفتن موارد زیر بهبودی هایی را انجام می دهد:
  - تجزیه و تحلیل شکایات، نگرانی ها، حوادث ایمنی و نقض قابل توجه پالیسی ها
  - نظرات از کارمندان، داوطلبان، اطفال، خانواده ها و جوامع درخواست می شود

²⁵ ماهیت یا ویژگی های سازمان شما امکان دارد به این معنی باشد که باید اقدام متفاوت با آنچه در این راهنما پیشنهاد شده است انجام دهید. اگر چنین است، امکان دارد لازم باشد توضیح دهید که چگونه رویکرد شما با نتایج و حداقل الزامات معیارها مطابقت دارد. بعضی از سکتور ها و سازمان ها دارای تنظیم کنندگان-مشترک هستند که دستورالعمل های خاصی را صادر کرده اند. در مواردی که راهنمایی یک تنظیم کننده-مشترک در مورد معیارها در مورد سازمان شما تطبیق می شود و با این راهنما متفاوت است، سازمان شما باید از راهنمایی های آن تنظیم کننده-مشترک برای فعالیت تان در آن سکتور پیروی کند.

- آیا سازمان به طور کامل هر یک از معیارهای ایمنی طفل را اجرا کرده است یا خیر.
(10.1، 10.2 و پیوندهای معیار 3 و 4.3)

- راپورهای مربوط به یافته‌ها و اقدامات انجام شده در جواب به بازبینی شیوه‌های ایمنی اطفال سازمان با کارمندان، داوطلبان، اطفال، خانواده‌ها و جوامع به اشتراک گذاشته می‌شود. (10.3)

معيار 11: پالیسی ها و طرزالعمل ها چگونگی ایمن بودن سازمان برای اطفال و جوانان را نشان می دهد

در مطابقت با معيار 11 ایمنی طفل، یک سازمان باید حداقل اطمینان حاصل کند که:

- 11.1 پالیسی ها و طرزالعمل ها به تمام معیارهای ایمنی طفل می پردازند.
- 11.2 پالیسی ها و طرزالعمل ها مستند و قابل درک هستند.
- 11.3 بهترین مدل های کارکرد و مشاوره با ذینفعان، در ایجاد پالیسی ها و طرزالعمل ها بکار گرفته می شوند.
- 11.4 رهبران از پیروی از پالیسی ها و طرزالعمل ها حمایت می کنند و الگو می گیرند.
- 11.5 کارمندان و داوطلبان پالیسی ها و طرزالعمل ها را درک و اجرا می کنند.

نکات کلیدی

- مستندسازی پالیسی ها و طرزالعمل ها برای اجرای همه معیارها این پیام را به همه افراد مرتبط با سازمان ارسال می کند که ایمنی طفل مهم است. کافی نیست که شیوه های ترجیحی را در ذهن داشته باشید یا باور داشته باشید که همه اشخاص در سازمان از قبل کار را به صورت درست را انجام می دهند. قوانین و توقعات باید در پالیسی نوشته و رسمی شوند تا بتوان آن ها را به اشتراک گذاشت و از آنها برای گنجاندن ایمنی طفل به طور مداوم در سراسر سازمان استفاده کرد.
- پالیسی ها و طرزالعمل ها با توضیح اینکه چگونه سازمان آسایش را ارتقا می دهد و از مشکلات ایمنی اطفال پیشگیری می کند و به آنها رسیدگی میکند، افراد درون سازمان شما را هدایت می کند. «پالیسی ها» قوانین، توقعات و مواضع مستند سازمان هستند. «طرزالعمل ها» اقدامات و طی مراحل های مستند شده ای هستند که پالیسی های سازمان را عملیاتی می کنند.
- جوابگویی به بعضی از مسائل ایمنی اطفال امکان دارد پیچیده باشد، اما شما باید سعی کنید پالیسی های سازمان خود را تا حد امکان ساده بنویسید. پالیسی ها باید با در نظر گرفتن مخاطب در ذهن نوشته شوند و دقت شود که از لسانی استفاده شود که برای همه کسانی که نیاز به درک آن دارند قابل فهم باشد.
- ایجاد پالیسی های مؤثر در صورتی که به صورت مجزا توسعه داده شوند، دشوار است – افرادی که نیاز به تطبیق کردن آن ها دارند و کسانی که تحت تأثیر آنها قرار گرفته اند باید در مورد ایجاد آن ها مشورت شوند. سازمان ها باید به اطفال، خانواده ها و جوامع فرصتی برای صحبت در مورد ایجاد پالیسی ها و طرزالعمل ها بدهند.
- بیشتر موارد ایمنی اطفال منحصر به فرد نیست و قبلاً توسط سایر سازمان ها، ارگان های برجسته، کارشناسان و اشخاص اکادمیک مورد توجه قرار گرفته است. بهره گیری از بینش های ارائه شده توسط تجربه دیگران، و با تحقیقات موجود و راهنمایی های کتبی، می تواند به سازمان شما کمک کند تا بهترین نتایج را برای اطفال داشته باشد.

- انطباق قهرمانی و الگوبرداری به این معنی است که رهبران رویکردی فعال و صریح در مورد اهمیت ایمنی و آسایش طفل اتخاذ می کنند. رهبران با جدی گرفتن مسائل مربوط به ایمنی اطفال، جوابگویی سریع و کامل، و ارائه زمان و منابع مورد نیاز به کارمندان و داوطلبان برای گنجاندن شیوه‌های ایمنی طفل در سرتاسر سازمان، «وعده‌های شان را جامه عمل می پوشانند».
- کارمندان و داوطلبان در سازمان شما بخش مهمی از ایجاد یک سازمان ایمن برای اطفال هستند و باید معلومات و حمایت لازم برای اجرای پالیسی‌ها و طرزالعمل‌ها را در اختیار داشته باشند.

نشانه‌های انطباق

کمیسیون هنگام ارزیابی این معیار چه چیزی را در نظر خواهد گرفت؟

اگر سازمان‌ها این اسناد را تهیه کنند و این اقدامات را به گونه‌ای انجام دهند که سازمان را برای دستیابی به این معیار حمایت کند، عموماً مقررات را مراعات می کنند.²⁶

اسناد

- یک پالیسی ایمن و آسایش برای طفل توقعات، شیوه‌ها و رویکردهای سازمان را در رابطه با هر یک از معیارهای ایمنی طفل تعیین می کند. (11.1، 11.2 و پیوندها به 2.3)
- یک کد رفتار، توقعات رفتاری و مسئولیت‌های کارمندان و داوطلبان را مشخص می کند. (11.1، 11.2 و پیوندها به 2.4)
- پلان‌های ارزیابی و مدیریت خطر، خطرات طفل آزاری و آسیب را بررسی می کند. (11.1، 11.2 و پیوندهای 9.1 و 9.3)
- پالیسی و طی مراحل رسیدگی به شکایات به نحوه رسیدگی سازمان و کلیه تعهدات راپور دهی داخلی و بیرونی می پردازد. (11.1، 11.2 و پیوندها به معیار 7)
- استخدام سازمانی، منابع بشری و پالیسی‌های داوطلبی تمرکز واضحی بر ایمنی اطفال دارند. (11.1، 11.2 و پیوندها به معیار 6)
- اگر سازمان شما تسهیلات و/یا خدمات را با اشخاص ثالث قرارداد می بندد، پالیسی‌های تدارکات ایمنی اطفال را تضمین می کند. (11.1، 11.2 و پیوندها به 9.4)

اقدامات

- مشاوره منظم در مورد ایمنی طفل با همه افراد سهیم در سازمان شما انجام می شود. (11.3 و پیوندها به معیارهای 3 و 4)

²⁶ ماهیت یا ویژگی‌های سازمان شما امکان دارد به این معنی باشد که باید اقدام متفاوت با آنچه در این راهنما پیشنهاد شده است انجام دهید. اگر چنین است، امکان دارد لازم باشد توضیح دهید که چگونه رویکرد شما با نتایج و حداقل الزامات معیارها مطابقت دارد. بعضی از سکتورها و سازمان‌ها دارای تنظیم‌کنندگان-مشترک هستند که دستورالعمل‌های خاصی را صادر کرده‌اند. در مواردی که راهنمایی یک تنظیم‌کننده-مشترک در مورد معیارها در مورد سازمان شما تطبیق می شود و با این راهنما متفاوت است، سازمان شما باید از راهنمایی‌های آن تنظیم‌کننده-مشترک برای فعالیت‌تان در آن سکتور پیروی کند.

- این سازمان از معلومات مشاوره‌ها و معلومات موجود در مورد ایجاد ایمنی و آسایش اطفال برای کمک به ایجاد، بازنگری و به‌روزرسانی پالیسی و طرزالعمل‌های مربوط به ایمنی طفل استفاده می‌کند. (11.3)
- پالیسی‌ها و طرزالعمل‌های سازمان تمام معیارهای ایمنی اطفال را پوشش می‌دهد و خطرات مربوط به ایمنی اطفال را که مخصوص سازمان و محیط آن است، بررسی می‌کند. (11.1)
- پالیسی‌ها و طرزالعمل‌ها به راحتی قابل درک هستند و به راحتی قابل دسترسی هستند. (11.2)

این کمیسیون با احترام از صاحبان سنتی سرزمین‌ها در سراسر ویکتوریا تقدیر می‌کند و به بزرگان، اطفال و جوانان نسل‌های گذشته، فعلی و آینده آنها احترام می‌گذارد.

© کمیسیون برای اطفال و جوانان 2023

حق چاپ این اثر محفوظ است. جدا از هر گونه استفاده ای که طبق قانون حق چاپ 1968 مجاز است، هیچ بخشی را نمی‌توان بدون مجوز کتبی قبلی از کمیسیون اطفال و نوجوانان، Level 18, 570 Bourke Street, Melbourne 3000 توسط هیچ پروسه ای تکثیر کرد.

کمیسیون اطفال و نوجوانان

Level 18, 570 Bourke Street
Melbourne, Victoria, 3000

DX210229

تلفون: 1300782978

ایمیل: contact@ccyp.vic.gov.au

وب سایت: ccyp.vic.gov.au

ما را در شبکه های اجتماعی ذیل پیدا کنید:

[Instagram](#)

[Facebook](#)

[Twitter](#)